

У2 КУБГ
С 90

СХРМА

І тому союзів, укладених із татарами, з королевою шведською, а згодом із найяснішим королем Густавом, ми завжди дотримувалися, заговували їх непорушними й додержували їм вірности. Навіть Польщі не дали ми ніколи пригани порушити пакти . . . І не з іншої пригани прийняли ми протекторат великого князя Московського, як тільки, щоб нашу свободу, здобуту за Божою допомогою і освячену проливом крові, могли зберегти, а після смерті передати нашим нащадкам. Але цар не виправдав надій України, не дав їй допомоги проти ворогів, умовлявся з Польщею про поневолення козаків, наказав ставити фортецю в Києві, щоб держати народ в ярмі; царські воеводи відмовляли гетьманові козестей, підтримували бунти, нищили край, фальшиво інформували царя про події в Україні. Та зрада підступної Москви слідна в усьому; вона готує нам ярмо — насамперед домашньою громадянською війною, себто нашою власною зброєю, без ніякої нашої вини. Все те ми виявляли для нашої невинности, а тепер примушені підняти законну оборону та вдатися до сусідів з проханням про допомогу для своєї свободи. Не в нас лежить пригина війни, що розгорілася . . .”

Норка Глебова УР КСРВН
С 30

ОДА ДО ПІСНІ

ПІСНЕ! Велична, рідна Пісне!
В Тобі є все: і древня наша слава,
Володимира христ, і мудрість Ярослава,
І наших прабатьків ворогування злісне.
І Богдана розвага,
І Богуна відвага.
І Дорошенка ум і хитрощі Мазени.
І гомін гір,
І блиски зір,
І шум лісів, і розговори степу.
І матерня любов, і чар палкий кохання.
За свободою жаль і мрії про свободу.
І весь наш біль, всі наші сподівання.
Ти, зеркало душі Країни та Народу!!

8
Кіровоградська обласна
бібліотека історико-краєзнавча
Д. А. Яворського
ШІВ № 11008-1216

П-15³

Устами матері у пісню колискову
Вливаєш Ти любов до племени, до краю.
І донесе дитя Твою таємну мову
І донесе вражіння незатерті
Аж до самої смерті.

Хочби забув хто мову та звичаї,
Хочби на вік припав чужою плісню,
Хочби вже душу й ум чужа земля забрала,
Як вчує де Тебе — журливу пісню,
Скаже: — Матуся так співала!

Ти мов лицар стоїш все на сторожі
Твоїх дітей!
Ти вибранцям під ноги стелиш рожі!
Твій звук святий
Наказує хитких, мов заповіді божі.
Твоїх таємних, рідних, любих чарів
Не видержать серця й запеклих яничарів.

В турецьких пивницях, у зимному Сибірі,
Потіхою була невольникам страждущим.

Облекшувала жаль, піддержувала в вірі.
І муки їх за край нащадкам Ти грядущим
Передала, щоб ті учились на примірі,
Як рідний край і як народ кохати,
Як за для них і жити й умірати.

Ти лицарям стала серце в груді
На бій кєрвавий.
Ти їх вела крізь смерть, пожар і труди
До лаврів слави.
Розрадою була в годинах суму
Підоймою — в часи зневіри та розпуки.
Щоб їх самих потім закласти в думу,
А діла їхні в теорбана звуки.

Ти не дала наїздникові злomu
Святих ідей.

Провідником була народові сліпому,
Як той Мойсей

І довела до тих часів,
Аж від прозрів на ново

2. Ой у лузі

Пісня прийнята, як гімн УСС. записана між стрільцями.

Ходою

1. Ой у лу-зі чер-во-на ка-ли-на по-хи-ли-ла-ся,
по-хи-ли-ла-ся,
Чо-гось на-ша сла-вна У-кра-ї-на за-жу-ри-ла-ся,
за-жу-ри-ла-ся,

The first system of the musical score consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one flat (B-flat) and a common time signature (C). The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature. The melody is written in a simple, folk-like style with a mix of eighth and quarter notes. The lyrics are written below the notes.

А ми ту-ю чер-во-ну ка-ли-ну пі-дій-ме-мо, а ми на-шу
сла-вну У-кра-ї-ну, гей! гей! роз-ве-се-ли-мо! се-ли-мо!

I-to *II-do*

The second system of the musical score continues the melody from the first system. It features two staves in treble and bass clefs. The key signature remains one flat, and the time signature changes to 3/4. The melody is more rhythmic, with many eighth notes. The lyrics are written below the notes. There are two boxed sections labeled 'I-to' and 'II-do' above the notes, indicating different vocal parts or variations.

2. Машерують наші добровольці у кровавий тан,
Визволяти наших Українців з московських кайдан.
А ми наших братів-Українців визволимо,
А ми нашу славу Україну, гей! гей! розвеселимо!

3. Гей у полі ярої пшенички золотистий лан,
 Розпочали Стрільці Українські з Москалями тан!
 А ми тую ярую пшеничку ізберемо,
 А ми нашу славу Україну, гей! гей! розвеселимо!
4. Як повіє буйнесенький вітер з широких степів,
 То прославить по всій Україні Січових Стрільців.
 А ми тую стрілецьку славу збережемо,
 А ми нашу славу Україну, гей! гей! розвеселимо!

3. Сповнилась міра

Пісня УСС. — співана хорами найбільше в рр. 1916—18.

Музика: М. Гайворонського. Слова: П. Карманського

Тенор *p*

Спо-вни-лась мі-ра, кров бра-тів, не-люд-ські зло-чи-ни ка-тів

Бас

cresc. *f* зі запалом

і зганьблена на-родня честь, зродила месьть, крі ваву месьть. Най гро-ми

гря- - - нуть в на-шу скрань, не-хай заи-

Най гро-ми гря-нуть в на-шу скрань

меть - - - ся в гру-дях грань.

Не-хай зай-меть-ся в гру-дях в гру-дях грань, На-став вже,

на-став вже час, прий-шла по-ра, ур-ра у бій! ур-

час прий - шла по-ра, Ур-ра у бій!

I-to ра! Ур-ра! Най гро-ми *II-do* ра! Ур-ра!

ГАРМАТИ ВПЕРЕД!!

З карт. І. Іванця

4. Іхав стрілець

Пісня зложена в Пресовій Кватирі УСС. у Тудинці над Стрипою при кінці 1915 р.
Прийнялася по обох боках Збруча в війську та серед народу.

Слова: УСС. Муз.: М. Гайворонського

Ходою

1. І хав стрілець на вій-нонь - ку, пра-щав сво-ю дів-чи-нонь - ку

Пра-щай миленька, чор-нобривенька я йду в чу-жу сторо-нонь-ку.

*) Пра - щай, пра - щай, я йду в чу-жу сторо-нонь-ку.

2. Подай дівчино хустину,
бо як у бою загину:
накриють очі*
темної ночі —
лекше в могилі спочину.

3. Лихі люди на силу
взяли нещасну милу, —
а серед поля
гнеться тополя*
та й на стрілецьку могилу.

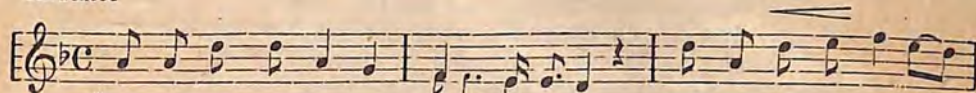
Увага: * Слова до басової партії.

5. Кедь ми прийшла карта

Лемківська пісня. Співали її залюбки Стрільці від 19'4 року.
Фронтіві частини насмішливо називали її гимном коша.

Andante

1. Кедь ми прийшла кар-та на - ро-ко-вац, Стал я сво-го не-ня

до-ші-ко - вац: „Не-ню-ж ти мій не-ню; вчинь ми та-ку во-лю,

Йди за ме - не слу - жить на ту вой - ну.

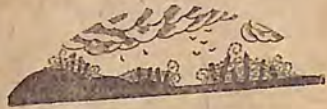
СУРМА

11008-1216

2. Кедь ми прийшла карта нароковац,
Стал я музикантів дошкіовац:
„Гей, ви, музиканти, заграйте ми чардаш,
„Най я си погуляю в тот молодий час!“

3. Стали музиканти чардаш грати.
Стали ми ся сльози з очий лляти —
Ніхто не заплаче, ні отец ні matka,
Лем за мнов заплачут три дівчатка.

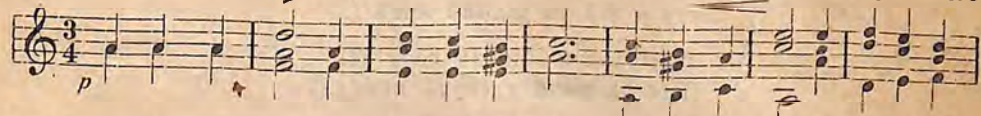
4. Ой одна заплаче, ой бо їй я брат,
А друга заплаче, бо єї я сват,
А трета заплаче, бо плакати мусит,
Бо вона од мене перстень носит.

6. Пращай дівчино!

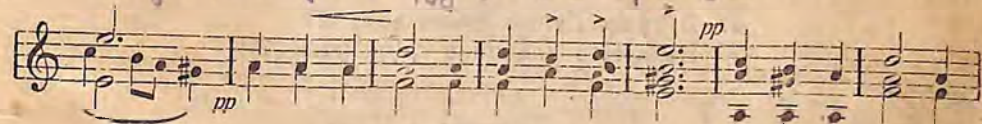
Пісня кубанських козаків перероблена в УСР, і дуже розповсюджена,
Уклад: М. Гайворонського

Звільна

1. Пра-щай дів-чи-но, бо я вже йду, пра-щай дів-чи-но бо я вже

у дашівку і Чугуєв оз про-ба

йду, бла-го-сло-ви мя на-ту вій-ну, бла-го-сло-ви мя

на ту вій - ну

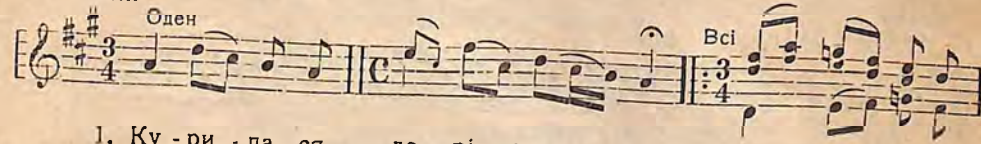
2. Ударить куля, грудь пробє (2)
Згадай мене, дівча моє (2)
3. Пращай мені, пращай, пращай (2)
Іду у бій за рідний край (2)
4. Летіла куля понад гору (2)
Тай ударила у грудь мою (2)
5. Потекла кровця річенькою (2)
Аж до тихого Дунаю (2)
6. В тихім Дунаю чиста вода (2)
Вже мого хлопця в світі нема (2)

7. Курилася доріженька

Народна пісня. Співали її Чорні Запорожці й інші частини Укр. Армії.

Поволи

1. Ку - ри - ла - ся до - рі - жень - ка, ку - ри - ла - ся

до - рі - жень - ка. жу - ри - ла ся дів - чи - нонь - ка.

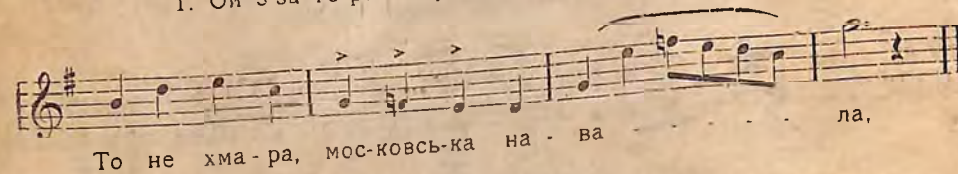
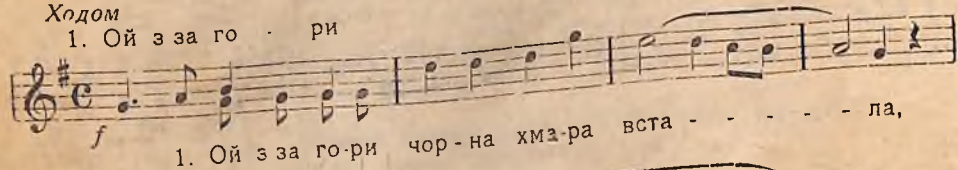
2. Плаче, тужить і ридає,
Милій в похід виступає.
3. Плаче, тужить і ридає
Дрібні сльози проливає.
4. Дрібні сльозоньки полились,
Щоб доріжка не курилась.

8. Ой з за гори

Цю пісню дуже любили співати УСС а поім У. Г. А. задля її бадьорей і ясної мелодії.
Нар. пісня. — Слова перероблені в УСС.

Ходом

1. Ой з за го - ри

2. То не хмара, московська навала
Від гарматів земля застогнала.
3. Ой зб'райтесь хлопці молоді
Ой зб'райтесь орли степові.
4. Ой зб'райтесь хлопці молоді
Ой зб'райтесь Стрільці Січові.

5. Та підемо горами, ярами
Гей будемо битися з Москалями.
6. Та покинем неньку і дівчину
Та за нашу славу Україну.
7. Гей на горі чорна хмара встала
По всім світу йде стрілецька слава.
8. Не журімось, що станеться з нами
Попереду ідуть отамани.
9. Попереду ідуть отамани
А по заду б'ють у барабани.

9. Йде Січове Військо

Пісня повстала в 1916 р. в УСС,

Слова: УСС. Муз.: М. Гайвронського

Ходою

1. Йде Сі - чо - ве Вій - сько, та спі - ва - є сти - ха:

Йде Сі - чо ве Вій - сько, та спі - ва - є сти - ха:

Як по - бо - рем во - ро - жень - ків не бу - де в нас ли - ха! ли ха!

I-to II-do

2. Йде Січове Військо
В бротьбу кроваву,
Як побorem вороженьків
Добудемо славу.

3. Йде Січове Військо
Пісня степом лине:
Як побorem всроженьків,
Слава не загине.

10. Ой впав стрілець

Популярна хорова пісня Повстала в Тудинці над Стрипою в 1916 р.
Сл. і муз.: М. Гайворонського

Поволі

f Ой впав стрі-лець у край зру-ба, ко-ло зло-ма - но-го ду-ба
p І хто йо - му за-спі-ва - є, і хто йо-го по-хо - ва-є

ten і не вста-не вже, і не вста - не вже! *f* Йшов до бо ю
riten хи-ба ві-тер й сніг, хи-ба ві - тер й сніг. Ой за те-бе
Con fuoco

по пів - но - чі смерть за-кри-ла йо - му о - чі
рід - ний кра - ю на - ші стріль-ці у - мі - ра - ють,
allarg.

від трьох куль на все, від трьох куль на все.
і він теж по - ліг, і він теж по - ліг.
rit.

НОКТЮРН

І. Іванця

2 Не вмерлими хресом
3 і тюркою викинули
4 ступили

II. Заквітчали дівчатонька

Похоронна пісня. Повстала на смерть підх. Мальваного в 1916 р.
вбитого на Лисоні а похованого під Вільхівцем.

Andante

Уряд: А. Баландюка. Слова і муз.: Р. Купчинського

p

1. За - квіт - ча - ли дів - ча - тонь - ка стрі - лець - це - ви мо - ги - лу

За - мість ма - ли за - квіт - ча - ти стрі - лець - ку - ю ми - лу.

2. Невисокий хрест з берези
Заплели віночком,
Замість мали заплітати
Косу барвіночком.

4. Схилилися дві черешні
На ліво й на право,
А на вітях вітер грає
Про стрілецьку славу.

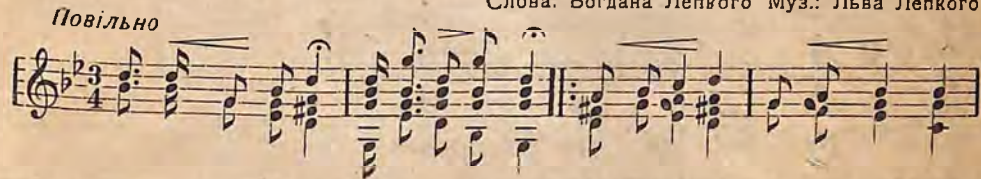

3. І пісочком висипали
Стежечку довкола,
Замість мали постелити
Рушник до престола.

12. Журавлі

Ця п'сня була все на устах УСС. у хвилях жалоби та туги. Співав її славний „Шерборклюб“ зі сотні Вітовського, як уже останний клаптик Галичини забрали Москалі. Співали її потім над могилами поляглих, як останнє працання.

Слова. Богдана Лепкого Муз.: Льва Лепкого

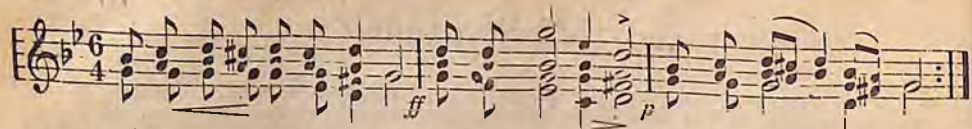

Ви-диш бра-те мій, то-ва-ри-шу мій: від-лі-та-ють сі-рим шнур-ком

Кличуть: кру, кру, кру, в чу-жи-ні у-мру

жу-ра-влі в ви-рій, Кли-чуть: кру, кру, кру, кру,

За-ки мо-ре пе-ре-ле-чу кри-лонь-ка зі-тру, крилонь-ка зі-тру.

Кру, кру, кру, кру, кру, кру.

2. Мерехтять в очах
безконечний шлях,
гине, гине в сірій мраці
слід по журавлях...
кличуть кру...

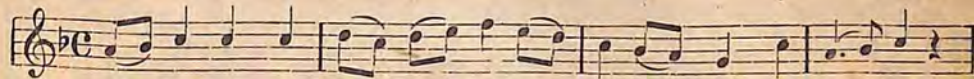

13. Коби скорше з гір Карпатів

Пісня кінноти УСС. повстала підчас походу УСС. із Карпат за розбитими Москалями.

Скоро

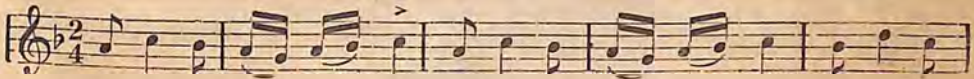
Сл. і Муз.: Льва Лепкого

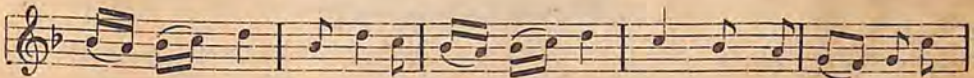
1. Ко-би скор-ше з гір Кар-па-тів з'ї-ха-ти в до-ли-ну

І сво-бід-но по-ви-та-ти слав-ну У-кра-ї-ну.

Гей ну-мо хлоп-ці враз, Гей ну-мо на при-каз, ша-бель-ки

по-о-стрім, куль-ба-ки на-ло-жім, тру-блять тру-б-ки на трі-

во - - - - гу, час нам вже час у до - ро - гу.

2. Засвітило ясне сонце, нарід вибігає,
Українське славне військо весело витає.
3. Вийшов батько, вийшов рідний, вийшла стара мати
Вийшла вірна дівчинька коня напувати.
4. Ой, не можу, родинько з тобою остати,
Мій кінь рветься, вперед преться, тай не хоче стати.

14. Ой видно село

Пісня повстала в Тудинці над Стрипою в 1915 — 16 р.

Співали її УСС. потім ціла УГА.

Сл. і муз.: Льва Лелкого

Ходом

1. Ой вид-но се - ло, ши - ро - ке се - ло під го - ро - ю,
Ой там і - дуть на - ші Сі - чо - ві - ї Стріль ці до бо - ю.

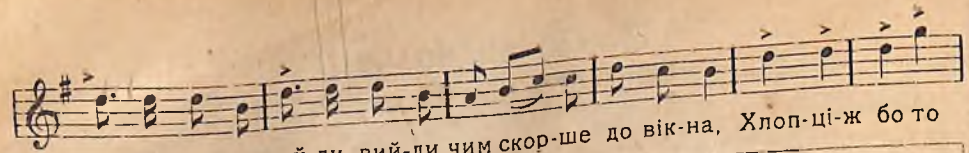
І - де, і - де війсь - ко — — крізь ши - ро - ке по - ле, Хлоп - ці - ж

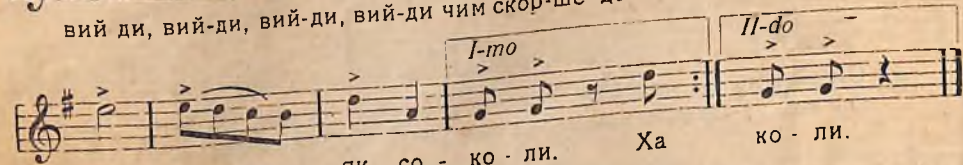
бо то хлоп - ці — — як со - ко - ли, Ха, ха ха, ха, ха,

ха, ха, ха, ха, ха, гей! Дів - чи - но риб чи - но, чор - но - брив - ко мо - я

вий ди, вий-ди, вий-ди, вий-ди чим скор-ше до вік-на, Хлоп-ці-ж бо то

хлоп - ці — — як со - ко - ли. Ха ко - ли.

2. Ой видно село, широке село під горою,
Ой там ідуть наші Січові Стрільці до бою.
Попереду ідуть старші отамани
Хто охоту має, най йде з нами
Ха! ха! і т. д.
Хто охоту має най йде з нами.
3. Ой видно село, широке село під горою,
Ой там ідуть наші Січові Стрільці до бою.
А хто піде з нами, буде славу мати:
Ми йдем за Україну воювати.
Ха! ха! і т. д.
Ми йдем за Україну воювати.

15. Ой шумить, шумить

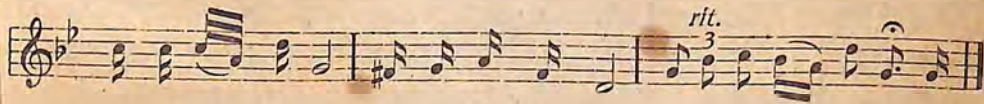
Пісня повстала в 1916 р. в Тудинці над Стрипою. Співали її при гітарі.

Recitativo

Сл. і муз.: Р. Купчинського

1. Ой шумить, шумить та ді-бро-вонь-ка не'го-донь-ку ві-щу-є.

Ой чо-муж, чо-му мо-ло-дий стрі-лець та до-ма не зо-чу-є.

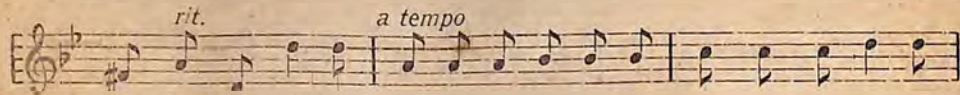
2. Ой шумить, шумить та дібровонька
Чи не буря надходить?
Молодий стрілець до дівчиноньки
На розмовоньку ходить.

Скоро

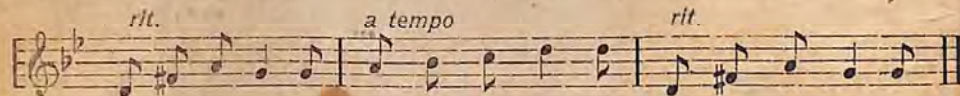
Підслуханий мотив

Дівчи-но, риб-чи-но, по-дай-же ру-чи-ну, Подай-же дру-гу-ю

най по-ці-лу-ю Білу ю ру-чень-ку, у-стонь-ка го-жі

як ті-ї ро-жі, По-ці-луй в сер-ці біль за-во-ро-жить.

„І ручку подола-б
І поцілувала-б
Та нуж хто чатує
Поцілуй вчує!
Піде обмовонька зараз лукава
Піде неслава.
Щож би матуся
На се казала?“

„Кохана! Сплять люде,
Хтож слухати буде?
Заснула й калина
Ген коло тина!
Ще соловейко лиш милу розважить
І спати ляже
Він хоть почує
То не розкаже,“

„Дам руку на хвилю,
Та уст не нахилю,
Боюся погуби
Мій ти голубе!
Видная ніченька, милий козаче,
Ще хто побачить
Хто-ж сиротині
Таке пробачить?“

„Не бійся миленька,
Хоч нічка видненька
І місяць хоч світить
Він не помітить!
Ясні зіроньки лягають спати
Хто-ж буде знати?
Дай-же устонька
Поцілувати!“

16. Маєва нічка

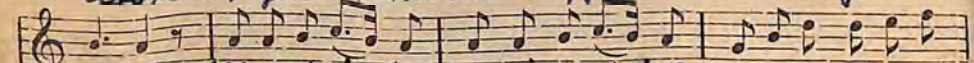
Пісня до гітари. Зродилася в 1916 р. в Тудинці над Стрипою.

Allegretto

Сл. і муз.: Льва Лепкого

Ма - є - ва ніч - ка де - го - том ди - ше, ген спі - ва со - ло
~~є но ра для гід'яті ти стової су листаша по же~~
~~свої серденько тільки душка до те без зноме~~

Легенько сон тихий в мрію душі зіллявся
 вей - ко, Піс - ня ко - хан - ня до сну ко - ли - ше, ой лю - лі, мо - є сер -
~~полину не бинка тешки мо в колише те безвсвітлого~~

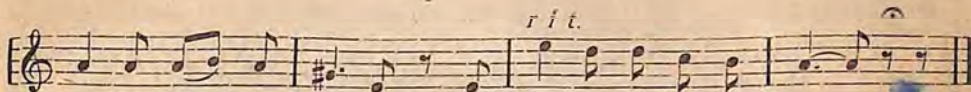
день - ко, Піс - ня ко - хан - ня до сну ко - ли - ше

ой, лю - лі, мо - є сер - день - ко, ой лю - лі, лю - лі

лю - лі, спи сер - це мо - є спи. До

сну ко - ли - шуть ту - ї, ой лю - лі, сер - це мо - є.

2. Вечора блакит в тіні сховався
 Листя шепсче легенько,
 Сон тихий в мрію душі зіллявся,
 Ой люлі моє серденько.
 Ой люлі і т. д.

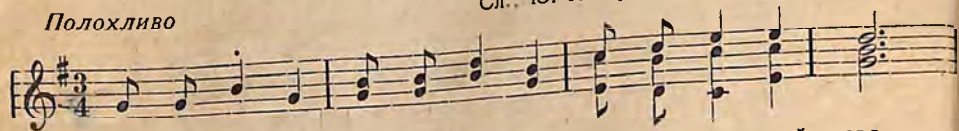
3. Люлі серденько, тільки думками
 До Тебе з поля полину,
 Невинна пісня моя вколише
 Тебе в вечірню годину.
 Ой люлі і т. д.

17. Хлопці: алярм!

Ця пісня написана в сатиричному значінню. Входила вона в склад комічної опери «Штурм на полукіпки». Повстала в 1914 р. в Карпатах.

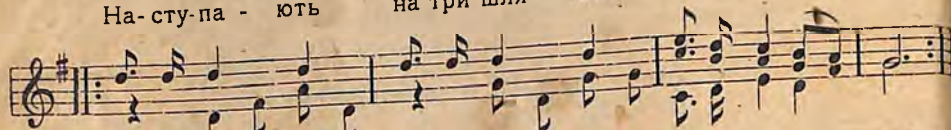
Сл.: Ю. Назарака. Муз.: М. Гайворонського

Полохливо

Хлоп - ці: а - лярм, гей вста-вай - мо, вже най - ви - щий час,

На-сту-па - ють на три шля - хи во ро-ги на нас.

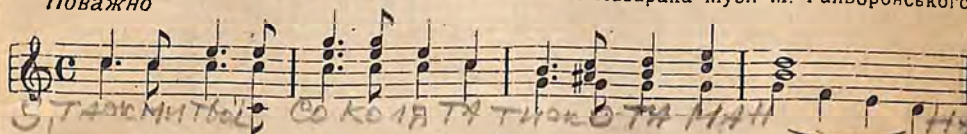
На-сту-па-ють, на три шля-хи во-ро ги на нас.

18. Слава, слава Отамане!

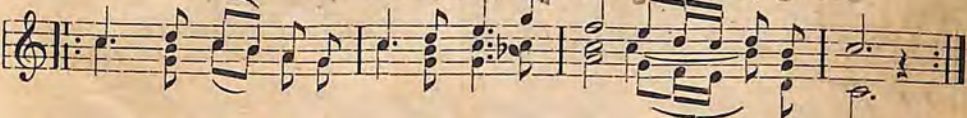
Гляди попередна пісня.

Сл.: Ю. Назарака Муз.: М. Гайворонського

Поважно

Сла-ва, сла-ва О-та-ма-не, о ти бать-ку наш.
КОНИ ТВОЇ О СІДАННІ МИ НАТЕ БЄ ЖАЕМ
 1 ЕК ХМІРЯ ЯК ТІ / У ДІВ ДРИМІХ БІВ ТІ /
 2 НЕ ПІС ОРЛЕ ГОРЮ БАТІ, А ЧИЗ ОУДІ / ДІМЬ

Ми з то-бо - ю на во-ро-га пі - де-мо — — всі враз.
 2 ВНИ ДІВ БІТЬ КУ О ТІ МАНІ І СКА ЖИ МИ ЖАЕМ
 3 СТО О Ю БІРУ ДІХ СЛА ВІВІРІШ МОСЬ ДО МІ В
 4 КВА ЦЕ ЗГІНУ А К ТІ К О І С Т І В Д І М Б Е Д І М
СМИ ДО БО ЮЗІ ТО БО Ю О СІ ТІ ДЄ МО ВРАЗ

19. За рідний край

Пісня повстала в 1917 р. Співано її на концерті в Києві, за гетьманування П. Скоропадського.
Сл.: Р. Купчинського. Муз.: М. Гайворонського

mf
За рід-ний край, за на-рід свій, за во-лю У - кра - ї - ни,

cresc.
ми йдемо в бій, ми йдемо в бій, крізь згарища ру - ї - ни,
ми йдемо в бій, ми йдемо в бій,

f
ми йдемо в бій зе-мля дуд-нить, ра - ді-ють го - ри,
ми йде-мо в бій земля дуднить, радіють го - ри

poco cresc.
p *ff*
сте-пи, бо нас у бій бла-го сло-вить мо-гу-чий дух Ма - зе-пи!
poco cresc. *ff* *pp*

Перегляд Бригади УГА. перед відходом на позицію.

20. Питається вітер

Написана при УСС. в 1917 р.

Похоронно

Сл.: Ю. Шкрумеляка. Муз.: М. Гайворонського

1. Пи-та-єть-ся ві-тер смерти: ко-му тре-ба ни-ні вмер-ти?
2. Тре-ба вмерти мо-лод-це-ві, та сі-чо-во-му стріль-це-ві.
3. Тре-ба вмерти спо-чи-ва-ти, Во-скре-сен-ня во-лі жда-ти.

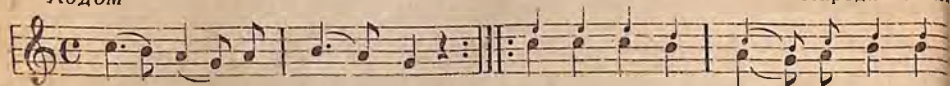
- Гей, гей, гей, гей, ко-му треба ни-ні вмерти.
 " " " " та сі-чо-во-му стріль-це-ві.
 " " " " Во-скре-сення, во-лі жда-ти.

21. Гей там у полі

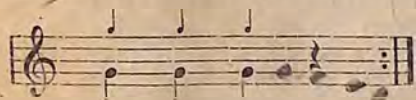
Цю пісню принесли в 1917 р. до УСС. російські полонені.
Співано її перше у Вишколі УСС, а потім і в полі.

Ходом

Народна пісня

Гей там у по - лі. Там у по - лі ви - со - ка - я

мо - ги - ла.

Гей там дівчина (2)
Там дівчина молодая ходила.

Гей та ходила (2)
Руту-мяту на могилі садила.

Гей перловими (2)
Перловими слізоськами зливала.

Гей щоби тая (2)
Щоби тая рута-мята не вяла.

Гей рости, рости (2)
Рости, рости рута-мято широко.

Гей пускай корінь (2)
Пускай корінь в сиру землю глибоко.

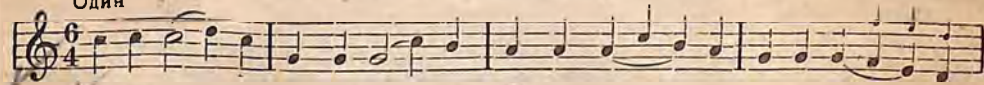
Гей пускай корінь (2)
Пускай корінь, хай земля не тяжить

Гей бо під нею (2)
Бо під нею чорнобривий мій лежить.

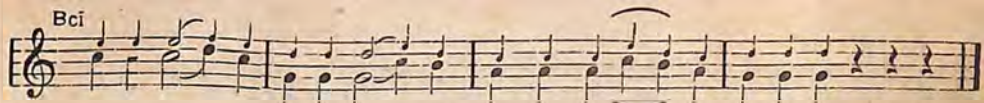
22. А хто хоче війну знати

Народна пісня. Співала її 6. бригада У. Г. А.

Ходом
Один

А хто хо - че вій - ну зна - ти най йде з на - ми во - ю - ва - ти.

А хто хо - че війну зна - ти най йде з на - ми во - ю - вать.

Дівча хтіло війну знати } 2.
Пішло в поле жито жати } 2.

Іхав козак з України } 2.
Тай заїхав до дівчини } 2.

„Ти дівчино як ся маеш? } 2.
Чого сидиш тай думаєш?“ } 2.

„А я сиджу тай думаю } 2.
На Україну споглядаю } 2.

Як козаки кіньми грають } 2.
Шабельками вибивають } 2.

Шабельками вибивають } 2.
Біле тіло розтинають } 2.

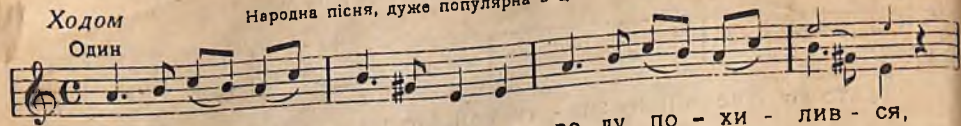
Біле тіло розтинають } 2.
У могили покладають.“ } 2.

Матерія, града — бандури

23. Стоїть явір над водою

Народна пісня, дуже популярна в цілій Укр. Армії.

Ходом
Один

1. Сто-їть я - вір над во-до-ю, в во-ду по - хи - лив - ся,

Всі

На ко-за-ка при-го-донь-ка, ко-зак за-жу-рив ся.

Не хилися явороньку, ти ще зелененький,
Не журися козаченьку, ти ще молоденький.

Не рад явір хилитися, вода корінь мие,
Не рад козак журитися, та серденько ние.

Ой поїхав на Україну, тай там десь загинув,
Свою рідну Галичину, на віки покинув.

Казав собі висипати високу могилу,
Казав собі посадити в головах калину.

„Будуть пташки прилітати цвіт калини їсти,
Будуть мені приносити з Галичини вісти.

Ой всі пташки позлітались, цвіт калини з'їли
Таки мені молодому правди не повіли.“

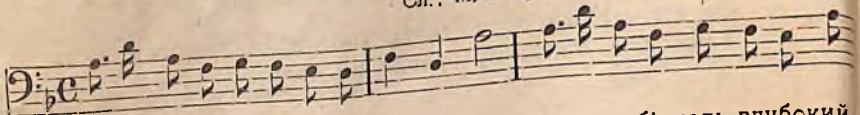

24. Ой нагнувся дуб високий

Сольова пісня в супроводі хору. Повстала при УСС. і належить до репертуару наших сальонових пісень.

Сл.: М. Голубця. Муз.: М. Гайворонського

Барітон
сольо

1. Ой, нагнувся дуб високий по-над став, Ой по тобі жаль глибокий

Хор

по над став

по-зі-став. Жов-кне, вя - не дуб ви - со - кий тут, то там,

по - зі-став тут, то там

Ти да - ле - ко, світ ши - ро - кий, а я сам.

а я сам.

Ой дивлюся: дуб високий
 віти гне. .
 Чи часом тобі, кохана
 жаль мене.
 Листя вяне, ворон криче,
 сірі дні...
 Кажуть люди, що плачеш
 по мені...

25. Ой чого-ж ти зажурився

Пісня до гітари. Повстала на підставі правдивої події в р. 1917. на бараках коло Миколаєва.

Allegretto

Сл. і муз.: Р. Купчинського

1. Ой чо-гож ти за - жу - рив ся стріль - че мо - ло - дий?

Чом зі - тхан-ня ви - лі - та - ють із тво - їх гру - дий?

Чи дів - чи - ну по - лю - бив? чи ка - лит - ку за - гу - бив?

Чи на впра-вах пан о - та - ман був на те - бе злий.

2. „Ні, на вправах пан отаман
Мене не сварив,
Ні калитки дорогої
Я не загубив,
Тільки собі на біду
Дівчиноньку молоду
Безнадійно, але вірно,
Щиро полюбив.“

4. Ой послухав тої ради
Січовий стрілець,
Свій журі безконечній
Він зробив кінець.
Очком-бочком завертав.
Обіймав і цілував,
А — . . . дівчиноньку
Повів під вінець.

3. „Не журися молод стрільче,
Бо жура зведе!
Друг для друга добру раду
Завсіди найде!
Очком-бочком заверни,
Острогами подзвони,
А за місяць дівчинонька
Вже твоя буде!“

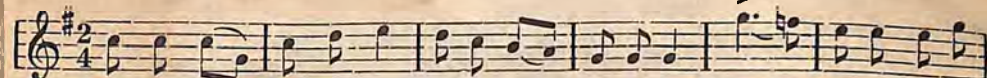
26. Ой любив та кохав

Могна гради

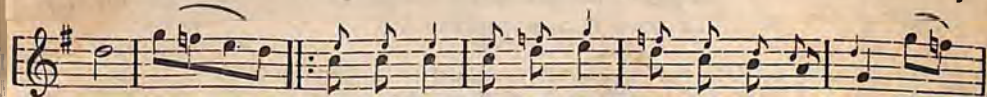
Подібна до пісні „Нам допоможе св. Юр.“ Співала ціла Укр. Армія.

Ходом

Народна пісня

Ой лю-бив та ко-хав, со-бі дів-чи-ну-мав, Гей як у са-ду

ви-шня. За ли-хи-ми людьми та за во-ро-га-ми

гу-ля-ти не вий-шла
шла.

2. Покидаю тебе, серденьтко мое,
Гей, єдиному Богу,
А самий я піду, а сам я поїду } 2.
В далеку дорогу.

3. Дождайся мене, серденько мое
Гей, та до себе в гості,
Як виросте в тебе, у твоїй світлонці } 2.
Трава на помості.

4. Ой росла та росла трава шовковая
Гей! Та вже похилилась,
Ждала, ждала козачка молода лівчина } 2.
Та вже й зажурилась.

5. Ой загув та загув сивий голубонько
Гей, сівши на тичину.
Ох, ох, ох, ох, ох, молод козаченько } 2.
Покинув дівчину.

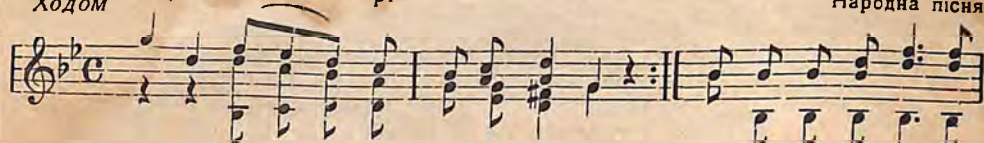

27. Гей на горі там женці жнуть

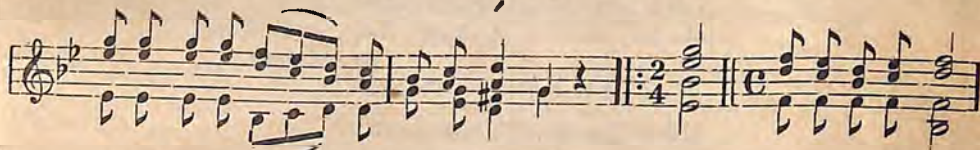
Варіант званої пісні, більш підхожий до маршу. Співала її залюбки кіннота У. Г. А.

Ходом Гей, на го — — рі

Народна пісня

Гей на го - рі там жен - ці жнуть. А по під го - ро - ю,

долом доли - но - ю ко - за - ки йдуть. Гей, до - ли - но - ю, Гей,

ши - ро - ко - - ю ко - за - ки йдуть.

Попереду Дорошенко (2)
Веде своє військо, військо запорозьке
Хорошенько.

Гей! Долиною і т. д.
А по заду Сагайдачний (2)
Що проміняв жінку за тютюн та люльку
Необачний.

Гей! і т. д.
Гей! Вернися Сагайдачний (2)
Віддай тютюн, люльку, бери собі жінку
Необачний.

Гей! і т. д.
Мені жінка не годиться (2)
А тютюн та люлька козаку в дорозі
Знадобиться.

Гей! і т. д.
Гей! Хто в лісі озовися (2)
Та викрешем огню, та закурим люльку
Не журися.

Гей! і т. д.

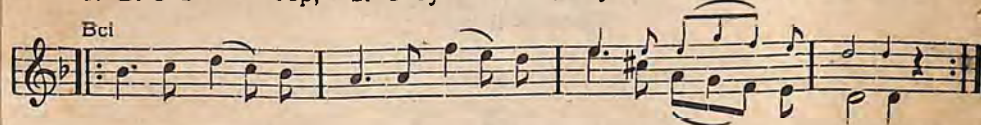
28. Віє вітер

Пісня здається Тимка Падури. Співав її І. Г. Корпус.

Ходом Один

1. Ві-є ві - - тер, ві-є буй - ний, ду-ба на - - ги-на - є,

Всі
Си-дить ко - зак на мо - ги - лі, тай ві - тру пи - та - є.

2. „Скажи вітре, скажи буйний
Де козацька доля?
Де фортуна, де надія,
Де слава і воля?”

3. Йому вітер одвічає,
Каже: „Знаю, знаю!
Твоя доля козацька
В далекому краю.”

4. „Твоя доля затоптана
Сірими волами“ —
Ой сів козак тай заплакав
Гіркими сльозами.

5. „Породила мене мати
В зеленому полі,
Дала мені чорні брови,
Та не дала долі.“

6. „Породила мене мати
В зелену неділю,
Дала мені гірку долю,
Де-ж я її діну.“

Гарне можна брати, сльозами

29. Як я брата раз сконаю

Пісня співана в УСС. при від'їзді на фронт.

Сл.: Ю. Фельковича

Andantino

Як я бра-тя раз ско-на-ю за-не-сїть мя там, де зна-ю:

За-не-сїть мя на Вкра-ї - ну, де-м ро-див-ся, най там зги-ну,

За-не-сїть мя на Вкра-ї - ну, де-м ро-див-ся, най там зги-ну.

2. Ви мя брата поховали
Тай до дому повертали,
Аж приходить моя мила
Дивить, дивить, тут могила } 2.

3. І вона си погадає:
„Хто-ж в могилі спочиває?
Ані плити, ані рути,
Тутки мусить стрілець бути.“ } 2.

4. Ой помалу, помаленьку
Пішла сльоза по личеньку...
„Урви мила яворини
Як для мене сиротини“... } 2.

6. У могилі добре бути,
Там не видно, ні не чути,
Ні пташини, ні дівчати } 2.
У могилі не видати.

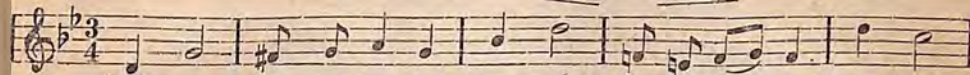
5. На могилі зеленіє,
Сонце світить, сонце гріє,
Люди ходять зілля рвати } 2.
Миленької не видати

30. Ой там при долині

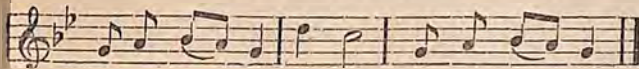
Пісня зложена на смерть УСС. десятника Луцика, ст. техніки в р. 1915 в Карпатах.

Поволі

Народна пісня. — Сл.: Р. Купчинського

p 1. Ой там при до-ли-ні гра-на-та-ми зри-тій, Ле-жить

не від ни-ні Сі-чо-вик у-би-тий.

2. Козацькеє тіло від вітру счорніло,
А личко розцвіле зівяло змарніло.
3. Не заплаче мати тай над головою
Не посадить мяти на могилу твою.
4. Береза не зронить листків на могилу
І дзвін не задзвонить, не сповістить милу.

5. Не викує, брате, літ твоїх зазуля
Закує з гармати ворожая куля.
6. Один бір заплаче нишком серед ночі
І ворон закриє, виймаючи очі.
7. Одні рано вранці вітри заголосять
Вовки - сіроманці кістки порозносять.
8. І кров по долині накриє мурава,
Но слава не згине, січовая слава.

31. Бо війна війною

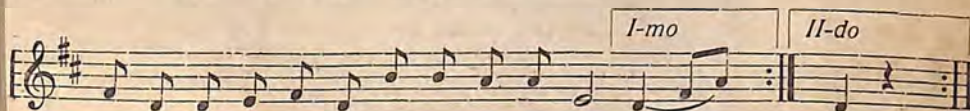
Пісня обозу. Повстала підчас переїзду останків полку УСС. з Березан до Коша в 1916 р. Дуже популярна і залюбки співана.

Сл. і муз.: Льва Лепкого

Ходом

1. Бо війна війно-ю, вісьта вйо! Як не забе тебе гостра ку-ля —
В тім є Божа си-ла, гайта вйо!

то ко-пи-том мі-сто ку-лі вбе ко-би-ла. ла

2. Або не дай Боже — вісьта вйо,
Як заснеш на возі — гайта вйо,
Впадеш з воза, впадеш тай забешся, } 2.
Впадеш з воза, тай забешся на дорозі. }
3. А що ще найгірше — вісьта вйо,
Прийдесь погибати — гайта вйо,

- Бо не можна собі і з бабами,
Із жінками і з дівками ради дати } 2.
4. Попереду Цяпка — вісьта вйо,
Під ним шпак дримає — гайта вйо,
А як гляне, серце в дівчат вяне
А як гляне, серце вяне, страх збирає. } 2.
5. Попереду Цяпка — вісьта вйо,
В мапу заглядає — гайта вйо,
Чи дакеко славна наша кадра
Чи далеко славна кадра, всіх питає. } 2.
6. А позаду сотник — вісьта вйо,
Руками махає — гайта вйо,
Чи далеко славний город Київ,
Чи далеко город Київ, всіх питає. } 2.
7. Ой ти пане сотник — вісьта вйо,
Щось то не до ладу — гайта вйо,
Раз ідемо просто на Україну,
Раз ідемо на Україну, раз до заду } 2.

ДОПОМОГА СЕЛА

рис. І. Іванець

32. Пише стара мати

Пісня до гітари. Повстала при УСС. в 1917 р. під Конюхами коло Бережан.

Andantino

Сл. і муз.: Р. Купчинського

1. *p* Пи-ше ста-ра ма-ти, пи-ше при-із-джа-ти чим скорійш до

до-му. Що ро-би-ти, що по-ча-ти ме-ні мо-ло - до-му?

Що ро-би-ти, що по-ча-ти ме-ні мо-ло - до-му?

2. Ой ходжу я, блуджу,
Білим світом нуджу
З вечера до рана.
Хиба піду, та потруджу
Пана отамана.

3. Гарно приберуся,
Остро поклонюся,
Тай просити стану:
„Пусти батьку до матусі,
Най на ню хоч гляну.“

4. Пан отаман моргне,
Сиві вуса торгне,
Походить, подише,
Далі книжечку розгорне,
Дозвілля напише.

5. Поїду до свої
Матусі старої
На одну годину,
А до свої миленької
На цілую днину.

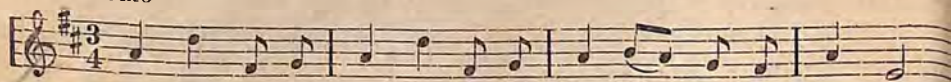
6. Поїду до свої
Матусі старої,
Щоб поклін віддати,
А до свої миленької
Щоб поцілувати.

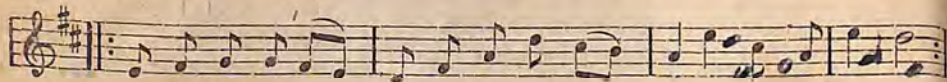
33. Бистра вода

Народна пісня. Дуже популярна в цілій У. Г. А.

Moderato

1. Би-стра во-да, би-стра во-да бе-рі-жень-ки зно-силь,

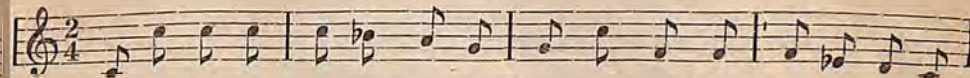
Мо-ло дий стрі-лець, мо-ло дий стрі-лець о-та-ма-на про-сить.

2. „Пусти-ж мене отамане
Із поля до дому,
Бо заплакала, бо затужила
Дівчина за мною.“

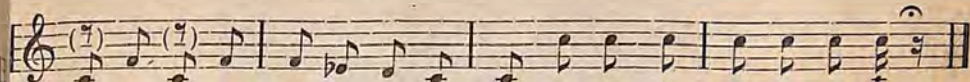
3. „Пущу тебе, пущу тебе,
Але не самого,
Скажу осідлати, скажу осідлати,
Коня вороного.“

34. Ой їхав я коло млина

Народна пісня, яку співали заєдно УСС. спеціально Гуцульська Сотня.

1. Ой і-хав я ко-ло мли-на, вий-шла дів-ка як ка-ли-на,

м-та, м-та, м-тай да-на, вий-шла дів-ка як ка-ли-на.

2. Я на неї задивився
Візок мені поломився
М-та і т. д.

3. Не жаль мені того воза,
Коби була дівка гожа
М-та і т. д.

4. А то руда тай погана
Візок мені поломала
М-та і т. д.

35. Ой у полі верба

Народна пісня. Поширена і перероблена в У. Г. А. кіннотою УСС.

Moderato
Оден

С. А. Т. Б.

Всі

1. Ой у по - лі вер - ба, під вер - бо - ю во - да. Гей! Там дівчи - на

піз - но во - ду бра - ла, дів - чи - на мо - ло - да

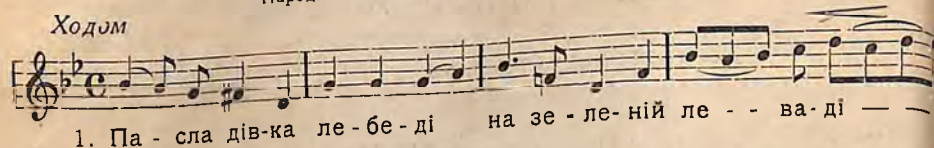
2. На доріжку глядить,
Аж доріженька коптить.
Гей, там то ідуть Стрільці Січовії
На конях вороних.
3. А що оден під'їзджа,
На дівчину гука:
„Гей! Ти дівчино, мила чорнобрива
Напій же мені коня!“
4. „Не великий ти пан,
Та напій — собі сам!
Гей! Зимна роса, а дівчина боса,
Ніженьки зросить собі!“
5. І, по світу блукав,
На Вкраїні бував!
Та ще такої гордої дівчини
У вічі не видав.

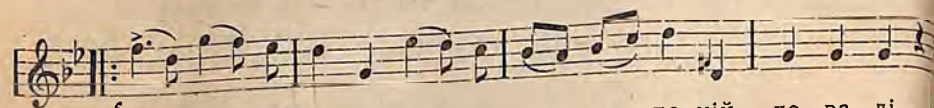
36. Пасла дівка лебеді

Народна пісня. Співали її бригади І Г. Корпусу.

Ходом

1. Па - сла дів-ка ле - бе - ді на зе - ле - ній ле - - ва - ді —

f Гей! До - леж мо - я до - ле, на зе - ле - ній ле - ва - ді.

2. Пожену я лебеді
До Дунаю, до води —
Гей! Доле-ж моя доле
До Дунаю, до води.
3. А вже-ж тії лебеді
Тай наплавалися
А вже-ж мої карі оченята
Тай наплакалися.

Можна грати на бандурі

37. Ой у полі нивка

Народна пісня співана в цілій У. Г. А.

Ходом Оден

1. Ой у по - лі нив - ка, рос-те сте - бе - лин - ка,

Всі

Там дів-чи-на жи-то жа-ла са-ма чор-но-брив - - ка. брив-ка.

Жала вона, жала, сіла спочивати
Їхав козак з України, мусів шапку зняти.

Мусів шапку зняти, „добрий-день“ сказати
„Помагай! Біг дівчинонько тее жито жати.“

А дівчина встала, встала, відказала,
А до того козаченька „серденьком“ назвала.

„Як підеш до дому, не кажи нікому,
Бо рознесуть лихі люди як вітер солому“.

„А вітер буйненький, соломця легенька
Возьмуть мене люди в зуби, я ще молоденька“.

А вже-ж тая слава по всім світі стала,
Що дівчина козаченька серденьком назвала.

38. Ой, сяду-ж я край віконця

Народна пісня співана в Коші УСС.

Ходом Один

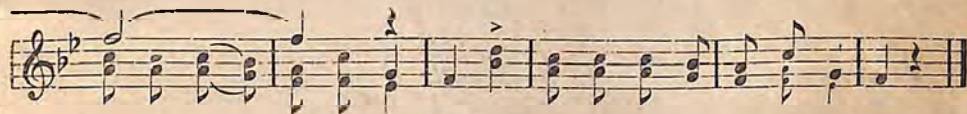
Всі

1. Ой ся-ду-ж я край ві кон - ця — про-ти яс-но - го сон - ця, Гей,

Про-ти яс - но-го сон - ця, Гей! ви-гля-да - ти чор-но-мор-ця, Гей,

Про-ти яс - но-го сон - ця, Гей, ви-гля-да-ти чор-но-мор-ця.

Чорноморець степом їде
Девятеро коней веде, гей!
На десятім вороному, гей!
Та в жупані червоному, гей!

Став він коні напувати,
Стала вода прибувати,
Стала вода прибувати
Запорожець потапати.

Запорожець потапає,
Тай на милу гукає:
„Ратуй, ратуй моя мила
Коли вірно любила.“

„Коли-б човен та весельце
Ратувала-б тебе серце.“
„Коли-б човен, та попруга,
Ратувала-б тебе друга.“

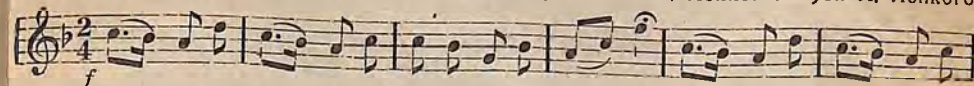

39. Кладочка

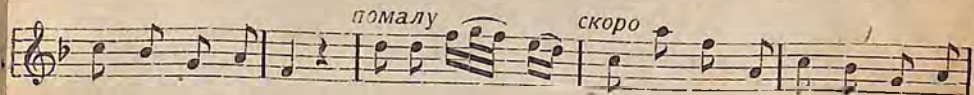
Пісня до гітари. Співали її при УСС.

Слова: Б. Лепкого. Муз.: Л. Лепкого

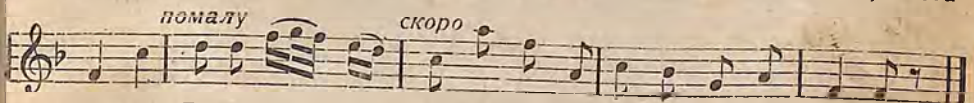
Скоро

1. Кла-доч-ка, кла-доч-ка ву-зесенька - я — Ми - ла-я. ми - ла-я,

ми-ле-сень-ка-я. До ми-ло-ї ме-ні близько, но че-рез ста-

вись-ко, Вчера до-щик ни-ні дощик, за-втра бу-де сльсь-ко.

2. Вчера дощик, нині дощик } 2.
Завтра виллють ріки }
Либонь ми ся дівчинонько } 2.
Розійдем на віки.

СТЕЖА

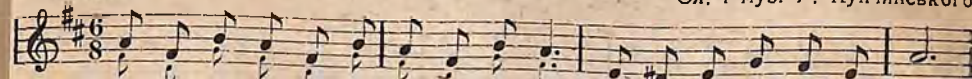
рис. І. Іванець

40. Човник хитається

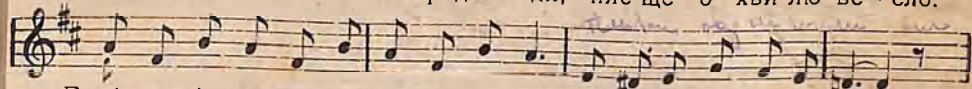
Пісня зложена весною 1917 р. над розлитюю Ценівкою в Куропатниках коло Бережан, під впливом місячної ночі та тужливих зітхань хор. УСС. Василя Соловчука.

Сл. і муз: Р. Купчинського

Скоро

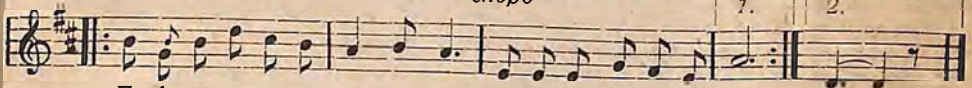
1. Чов-ник хи-та-єть-ся се-ред во-ди, пле-ще о хви-лю ве-сло.

В мі-сяч-нім сям-ві бі-лі-ють са-ди, мрі-є да-ле-ке се-ло.

поволи

скоро

Люба дівчино прийди, прийди, забудем денне-є зло. зло.

2. Човник хитається серед води,
Тільки одні комиші,
З вітром шуткуючи на всі лади,
Ворушать тишу тиші.

Люба дівчино прийди, прийди, } 2.
Дати розраду душі.

41. Зелений дубочку

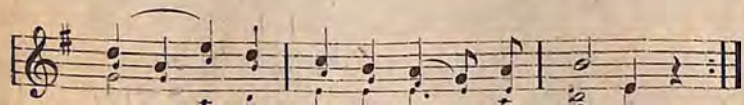
Співана залюбки в цілій Українській Армії, як жура мрякою сідала на стрілецьку душу.

Andante

Нар. пісня

p
1. Зе-ле-ний ду-боч ку чо-го по-хи-лив - - ся? Мо-ло-дий ко-

за - - че чо-го за - жу - рив-ся?

2. Молодий козаче, чого зажурився?
Чи коні пристали, чи з дороги збився?
3. „Ні коні пристали, ні з дороги збився,
Тільки зажурився; — без долі родився!“

42. Готуй мені зброю

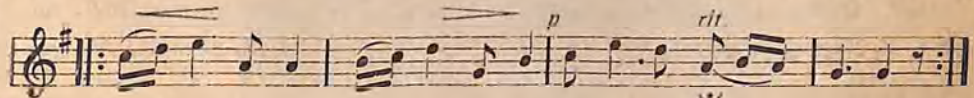
Пісня повстала в березні 1917 р. при вимаршу двох курнів УСС. з Вишколу в Розвадові в поле під Бережани.

Andante

Сл. і муз.: Р. Купчинського

1. Го-туй ме-ні збру - - ю, го-туй ме-ні ко - ня.

Бо я серцем по - ход чу - ю, дів-чи-нонь-ко — мо - я.

2. Дай уста рожеві
Ще поцілувати
Нім заграють нам крицеві
Московські гармати.
3. Піду я, піду я,
А де, сам не знаю,
Може люту смерть найду я
В далекому краю.
4. Прийдуть вірні друзі,
Прийдуть, заспівають,
Під явором, в темнім лузі
Мене поховають.
5. Не плач же дівчино,
Серденько кохана,
А заплачеш в ту хвилину,
Як мене не стане.

43. Ой казала мати

Пісня повстала 1917 р. при УСС.

Сл. і муз.: М. Гайворонського

Звільна

1. Ой ка-за-ла ма-ти та не ба-ну-ва-ти
2. Дів-ча не зважа-ло і з туги зі-вя-ло

за стріль-чи-ком мо - ло
за стріль-чи-ком мо - ло

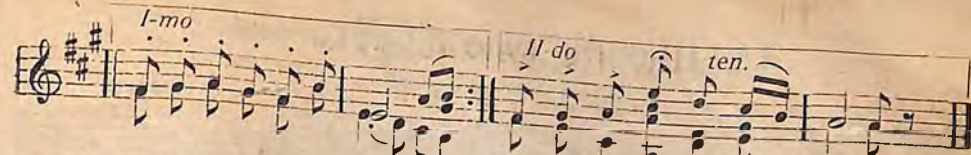
Бо стрі-лець по - ки - не,
Бо стрі-лець по - ки - нув,

день-ким.
день-ким.

По - ки - - не
По - ки - - нув

а са - мий по - ли - не
а са - мий по - ли - нув

на ко-ни-ку во ро-нень-кім.
на ко-ни-ку во-ро-нень-кім.

на ко-ни-ку во - ро - ненькім.
на ко-ни-ку во - ро - ненькім.

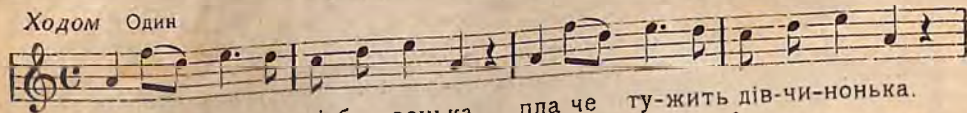
Можна грати на бандурі, трасівитомі

44. Шумить гуде дівровонька

Співала кіннота І. Г. Корп.

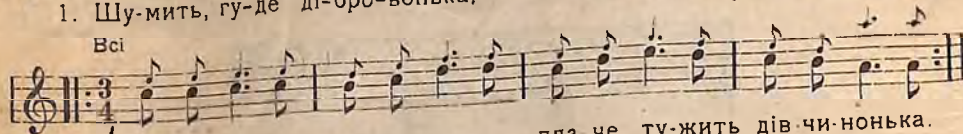
Народна пісня.

Ходом Один

1. Шу-мить, гу-де ді-бро-вонька, пла че ту-жить дів-чи-нонька.

Всі

Шумить, гу-де ді-бро-вонь ка, пла че, ту-жить дів-чи-нонька.

Плаче тужить тай ридає } 2.
На битий шлях споглядає.

Битим шляхом козаки йдуть } 2.
Вороного коня ведуть

А я гляну, подумаю, } 2.
Перебіжу, спитаю

„Ой ти коню вороненький } 2.
Де ж подівся мій миленький?“

„Ой ти коню сивогривий, } 2.
Скажи мені, де мій милий?“

„Ой твій милий в степу лежить } 2.
Холодної води просить.“

„До керниці нахилився, } 2.
За серденько ухопився.“

„Ой твій милий ранен лежить } 2.
В правій руці шаблю держить.“

„В лівій руці воду має } 2.
На серденько поливає.“

„На серденько поливає } 2.
З товаришем розмовляє.“

„Товаришу, рідний брате } 2.
Не дай мені погибати.“

„Не дай мені погибати } 2.
До миленької дай знати.“

„Нехай вона віддається } 2.
Вона мене не діждеться.“

„А як єї добре буде } 2.
Хай за мене позабуде.“

45. Нема в світі

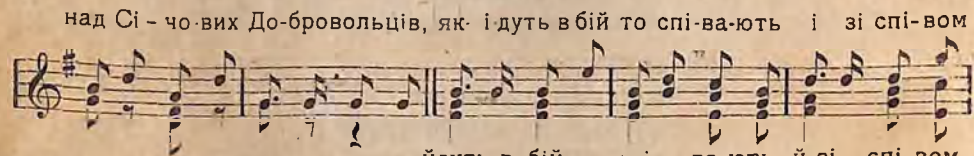
Ця пісня зложена в 1914 р. осінню в Карпатах при УСС.

Сл.: Ю. Назарака; Муз.: М. Гайворонського
над Січових Добровольців

Ходом

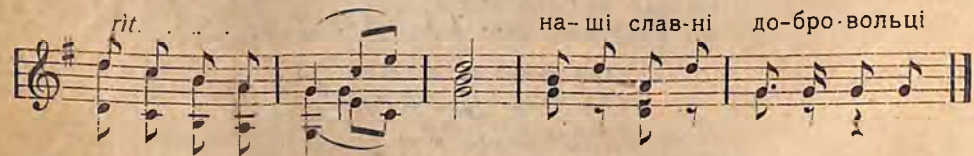

Не - ма в світі кращих хлопців над стрільців гей, гей,

над Сі - чо - вих До - бровольців, як і дуть в бій то спі - ва - ють і зі спі - вом

йдуть в бій спі - ва - ють, й зі спі - вом

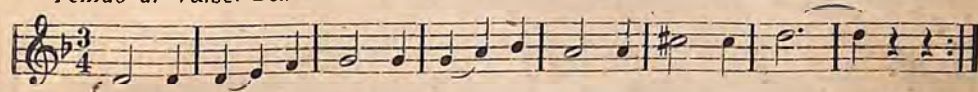
на - ші сла - ві до - бровольці

у - мі - ра - ють, гей, гей, то стріль - ці.

46. Пиймо друзі

Пісня зложена в Вишколі УСС. 1918 р. на підставі справдішної події. Співали її при чарці,
коли був антифеміністичний настрій.

Tempo di Valse. Всі.

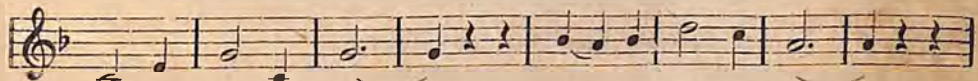

Пий - мо дру - зі, грай му - зи - ка, нам вже все од - но —
Бо прав - ди - ве тіль - ки в сві - ті му - зи - ка й ви - но —

Один

1. Був со - бі стрі - лець — що дів - чи - ну мав —

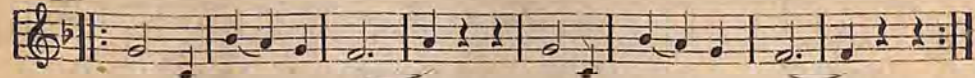
Як цвіт - ки вес - ну — він і - і ко - хав —

І ко - хав і - і — і лю - бив і - і —

В сво-їх ду-мах, в сво-їх мрі-ях зс-ло-тив і-ї —
Всі

Був со-бі стрі-лець — що дів-чи-ну мав —
Як цвіт-ки вес-ну — він і-ї ко-хав. —

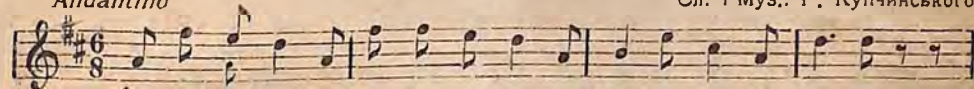
2. Та занялось раз небо від гармат
В боротьбі страшній ішов на брата брат
І стрілець ішов, як пристало всім,
Та постріляний побитий повернувся в дім.
Був собі стрілець і т. д.
3. Нім до матінки рідної прийшов,
Перше дівчину свою віднайшов,
Та як стрівув лиш мрію своїх мрій
То жорстоке впало слово; „Ти тепер не мій“
Був собі стрілець і т. д.
- Пиймо друзі, грай музико, нам вже все одно.
Бо правдиве тільки в світі музика й вино.

47. Накрила нічка

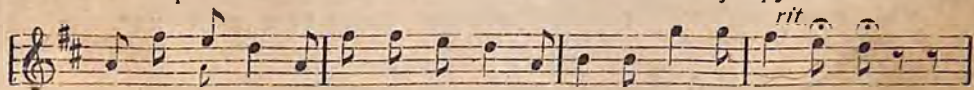
Пісня зложена на вічну пам'ять пор. УСС. Осипови Яримовичеві,
що згинув під Конюхами коло Бережан в липні 1917 р.

Сл. і Муз.: Р. Купчинського

Andantino

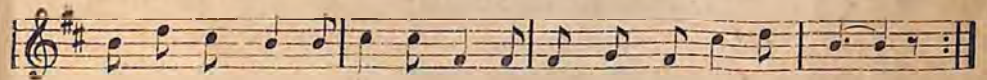
1. На-кри-ла ніч-ка тай ти-хе-сень-ка зем леньку кру-гом —

Лиш ві-тер мря-ки же-не з ле-генька над ро-зі-спа-ним лу-гом.

p
І до лю-бо-ви на-кли-ка-є ча-рів-ни-чень-ко со-ло-вій,
Там при о-ко-пах, на до-ли-ні сто-їть до-руч-ник мо-ло-дий,

А мі-сяць сріб-ний роз-тя-га-є ча-рів-ну пря-жу мрій —
Йо-му що хви-ля ви-лі-та-є зіт-хан-няч-ко з гру-дий —

„Спи, дів - чи - но, спи, ко - ха - на, зло - ті мрі - ї сни —.

І про ме - не го - лу - бонь-ко не за-будь, спім - ни“.

2. А там у Львові музики грають
 Танець жваво йде,
 Дівочі очі, як зорі сяють,
 Любка всім перед веде.
 І усміхається чарівно
 І клонить голову на грудь,
 А сотник просить, сотник молить:
 „Кохана! Не забудь!“
 Сіріє ранок, світла гаснуть,
 Тяжкі сонна голова,
 А сотник шепче ще до ушка
 Пращальні слова:

„Спи дівчино, спи кохана
 Злоті мрії сни
 І про мене; голубонько
 Не забудь, спімни.“

3. Ударив гранат, як грім гремучий,
 Землю розгорнув,
 Збудив окопи і ліс дрімучий
 І ставок, що вже заснув.
 Там при окопах, на долині
 Лежить поручник молодий,
 Йому потічком впливає
 Червона кров з грудий.
 І знову стихло все довкола,
 Ставок заснув, здрімнувся ліс
 А тільки вітер по соснині
 Зітхання тихе ніс:
 „Спи дівчино, спи кохана
 Злоті мрії сни,
 І про мене голубонько
 Не забудь, спімни.“

48. Гей там у Вільхівці

Пісня до гітари. Зродилася під Потуторами підчас боїв з Москалями й полону цілого полку УСС.
В ній мова про славного хр. УСС, а потім сотника СС. Федька Черника, якого крицеве серце
не раз м'якнуло перед ніжним дівочим поглядом.

Valse

Сп. і муз. Р. Купчинського і Л. Лепкого. Уклад: А. Баландюка

Sop.

Ten.

Piano

1. Гей там у Віль-хів - ці, там дів-чи - на жи - є — — Від
не - ї мов від сон - ця про-мін-ня яс - не

2.

бе — — — — — Смі - ють - ся яс - ні о - - чі, як

2.

зо - рі се - ред но - - чі, Від не - ї мов від

сон - - ця про мін - ня яс - не бе.

2. До тої дівчиноньки хорунжий заходив
І в синіх оченятах спокій душі втопив.
Чи в хаті, чи на полі
Він кляв нещасній долі,
І в злости дві російські дивізії розбив.
3. Аж раз у темну нічку, як світ безжурно спав,
Таємними 'стежками Москаль на полк напав.
Як лев наш Черник бився
Тай він вкінці зморився
І разом з товариством в неволеньку попав.
4. Тепер він машерує в далеку Сибір
І очі все звертає до ясних, ясних зір,
А скільки рази гляне,
То Вільховець спомане
І дивиться так сумно в синіючий простір.

НА ПОСТОЮ

рис. Л. Лепкий

К. Банд

49. Як з Бережан до кадри

Ця пісня повстала рівночасно з піснею: „Бо війна, війною“ під час переїзду УСС. з Бережан до Коша, після розбиття полку під Потуторами 1916 р.

Сл. УСС.

Valse

1. Як з Бе-ре-жан до ка-дри Сі-чо-ви-ки маң-джа-ли То

кра-я-лось сер-день-ко із го-ря та пе-ча-ли.

2. Кервавилось серденько
Хорунжого Осипа,
Як нам з очий зникала
Та Золотая Липа.
3. Кервавилось серденько,
Не тихо й на хвилину,
Бо в Бережанах кидав
Кохану дівчину.

4. „Пращай, моє Олятко,
Дівчино чорнобрива,
Нас нині розлучає
Та доля нещаслива.
5. Чи прийде час веселий,
Чи прийде зла година,
Я все Тебе згадаю,
Що Ти моя єдина“.

6. Як дівчина почула
Такі слова закляття,
Склонила головоньку
І впала ув обняття.

7. Як з Лісник тай до кадри
Січовики манджали,
Кервавилось серденько
Від горя і печалі.

8. Кервавилось серденько
В хорунжого Осипа,
Як нам з очий зникала
Та Золотая Липа.

9. Кервавилось серденько,
Не тихо й на хвилину,
Бо в Лісниках він кидав
Кохану дівчину.

14. Згадав і наш хорунжий
Зайняту вже Надвірну*)
А в ній і одиноку
Свою дівчину вірну...

*) Надвірна була в тім часі зайнята Москалями.

10. „Пращай, моя Стефуню,
Мій соняшний промінню,
Моя ти осолодо
В воєнному терпінню“.

11. „Чи прийде час веселий,
Чи прийде зла година,
Я все Тебе згадаю,
Що Ти моя єдина“.

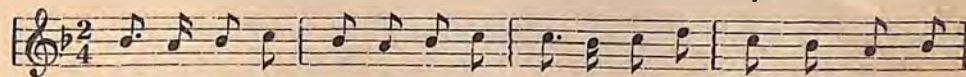
12. Як дівчина почула
Такі слова любови,
То в поцілуй зложила
Устонька коральові.

13. Як Стрільчики Січові
До кадри доїзджали,
То спомини їх серця
У грудях розривали.

50. Гимн Коша

Пісня повстала в Коши УСС. в Пісочній 1916 р.

Слова: Ант. Лотоцького. Муз.: Ант. Баландюка

За сі-мо-ма десь го-ра-ми, за сі-мо-ма десь рі-ка-ми,
Та вір бра-те по-за на-ми, за Сі-чо-ви-ми Стрільця-ми

кажуть є там бо-жий рай — Бо не ма-є ліп-ше,
ні-где ра-ю не шу-кай — Тут гармат не чу-ти.

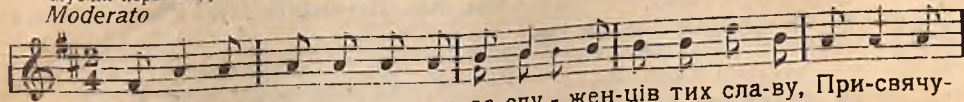

бо не ма-є ліп-ше як у на-шо-му Ко-ші —
тут не сви-щуть ку-лі, тут без-пе-чні ми у-сі.

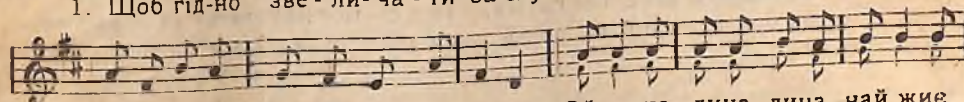
51. Пісня підхорунжих

Підхорунжі при УСС. були під зглядом піднесені усліджені в порівнянню до австр. війська.
Мусіли нераз пару літ чекати на степень хорунжого. Пісня підх. оспівує це, а повстала 1917 р.
Сл.: Гр. Труха

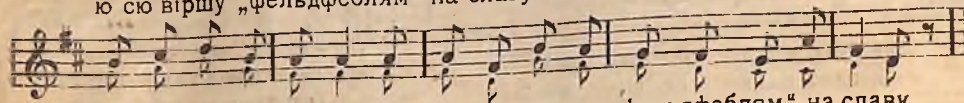
Moderato

1. Щоб гід-но зве-ли-ча-ти за-слу-жен-ців тих сла-ву, При-свячу-

ю сю віршу „фельдфеблям“ на славу. Ой ди-на, дина, дина, най жие

У-кра-ї-на, присвя-чу-ю сю вір-шу „фельдфеблям“ на славу.

2. Мала баба три хлопці,
Два лишилось бабусі,
А третій найдурніший
Пішов в Усусуси.

Ой дина, дина, дина,
Най жие Україна,

3. І ті два, що лишились,
Були би зголосились,
Та наші патріоти
Ім це вірадили.

Ой дина, дина і т. д.

4. Ті наші Усусуси

Мов в раю проживають,
Менажа „експедіте“,
Добрий аванс мають.

Ой дина, дина і т. д.

5. Найкрасше проживає

Преславний стан та дужий,
Що в ньому кожний зветься
„Вічний підхорунжий“.

Ой дина, дина і т. д.

6. У школі в Єгерндорфі,
На курсі у Роздолі,
Три роки у землянках
Шукає він долі.

Ой дина, дина і т. д.

7. В менажі він інтузом,
У школі аспірантом,
У бою веде сотню,
В кадрі маркирантом.

Ой дина, дина і т. д.

8. Одно, що дослужився
На війні Усусуса,
То є його властиве
„Фрай“ — місце на вуса

Ой дина, дина і т. д.

9. Та кожний, що то видить,
Шанує наше братство,
Бо там, що одна справа,
Все якесь лайдацтво.

Ой дина, дина і т. д.

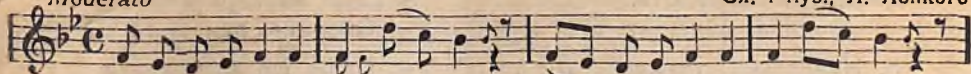

52. Казала дівчина

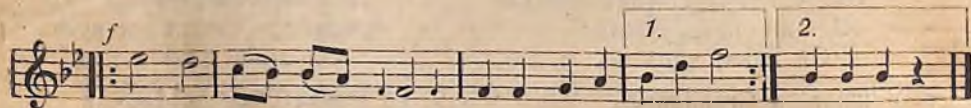
Ця пісня зложена в 1917 р. Співали її найбільше старшина УСС. у столовій.
як були добре настроєні до свого полевого духовника.

Сл. і муз.: Л. Лепкого

Moderato

1. Ка-за-ла дівчи-на ка - за - ла, Що бу-де вірно ко - ха - ла,

Що, що, що бу - де за дру-го-го не пі-де. не пі-де.

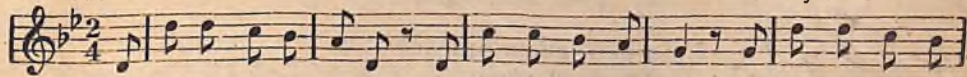
2. Як я їхав то вмлівала,
А поїхав, другому дала
Рученьку білу
Сама пішла під вінець } 2.	3. Казав мені курат на сповіді.
Щоб я не шукав собі біди:
„Жий, жий так як я,
Все жию без гріха“. } 2.
4. Казав мені курат уважати
Молодиць не зачіпати:
„Жий, жий! Уважай!
Молодиць не зачіпай!“ } 2.	

53. Колись дівчино

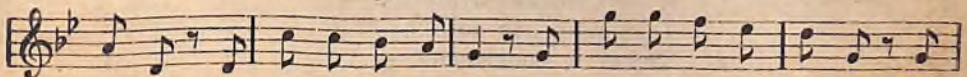
Дуже популярна між інтелігенцією по обох боках Збруча. Повстала в 1917 р.

Сл. і муз.: Л. Лепкого

Moderato

1. Колись дів-чи-но мила, А був це чуд-ний час, Як ще лю-бов но-
а дуби і дівчину *спокійно так кохав* *і дуби і є*

си - ла Десь по-під не-бо нас, Ми мрі-я-ли, зі-тха-ли, ко-
ди ми *до цього пригорав* *і дуби до мо-ло-диць*

хан-ня при-ся-га-ли, А со-ло-вей-ко тьох-вав, Все тьох, тьох, тьох.
дуби до ми не відійшли на тьохав на ка-мі

2. І був би я дівчину
Вірненько так кохав,
І був би я єдину
До груди пригортав,

І бувби соловейко
 І бувби малесенький
 Наш тьохкав на калині
 Все тьох, тьох, тьох.

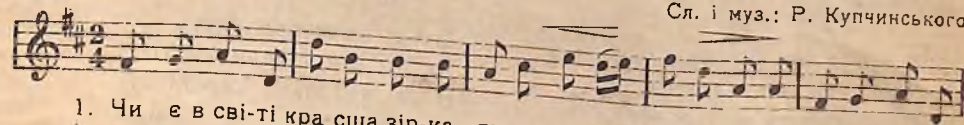
3. Та десь війна взялася
 І ось який кінець —
 Дівчина — віддалася
 Я — Січковий Стрілець.
 Таке то в нас кохання,
 Закляття, сподівання —
 Що в серденьку остало
 Лиш ох — ах — ох!

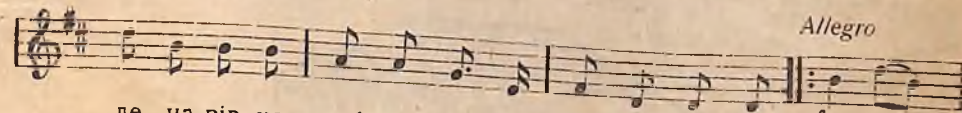
54. Ірчик

Віддаль тугу родить. Під впливом зітхань молодого хорунжого УСС. М. Ірчана повстала ця пісня
 в Чериятині коло Жмеринки в 1920 р.

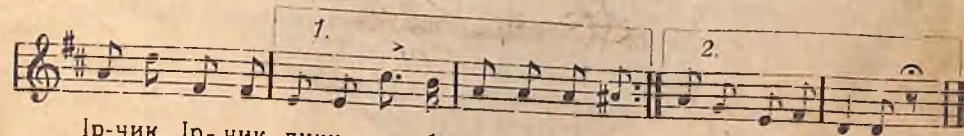
Сл. і муз.: Р. Купчинського

1. Чи є в сві-ті кра сша зір-ка, як мо - я ко - ха-на Ір-ка? Чи є в сві-ті

де ца-рів-на, щоб бу - ла та - ка ча - рів - на? *f* Гей! Гей!

Ір-чик, Ір-чик, личко в те-бе як па-пір-чик. лич-ко як па-пір-чик.

2. Чи є в горах красша цвітка
Як Ірчанова сусідка?
Чи є в раю де дзвіночок
Як сусідки голосочок?
Гей! Гей! Ірчик і т. д.

3. Поцілує як ангелик,
Затанцює як метелик,
Приголубить як голубка,
Але тільки свого любка.
Гей! Гей! Ірчик і т. д.

4. В неї очі морські хвилі,
Їм опертися не в силі,
В неї вії шовкові,
Як прижмурить, серце мліє!
Гей! Гей! Ірчик і т. д.

5. В неї коси золотисті,
Як на сонці води чисті,
В неї устонька коралі...
І... так далі, і так далі...
Гей! Гей! Ірчик і т. д.

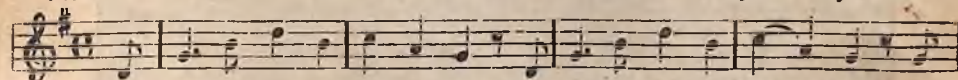

55. Не сміє бути в нас страху

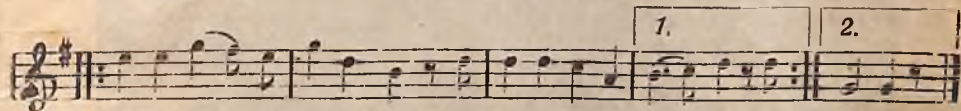
В р. 1917 заложено в Вишкелі і Коші УСС, Закон Лицарства Залізної Остроги. Братчиками закону були майже всі старшини та підхорунжі. Закон мав свій оригінальний і поетичний обряд. Кожде засідання Л. З. О. починалося понизшим гимном.

Maestoso

Сл. і муз.: Р. Купчинського

1. Не смі - є бу-ти в нас страху, Ні жад-но - і трі - во - ги, Бо

ми є ли - ца - рі гріз-ні Заліз-но-ї О-стро-ги, Бо стро-ги.

2. Не страшать нас і в цісарів
Високії пороги.
Бо ми є лицарі грізні
Залізної Остроги.

3. А до дівочих ніжних серць
Ми знаєм всі дороги.
Бо ми є лицарі грізні
Залізної Остроги.

4. Не святкувати ме ніхто
Над нами перемоги,
Бо ми є лицарі грізні
Залізної Остроги.

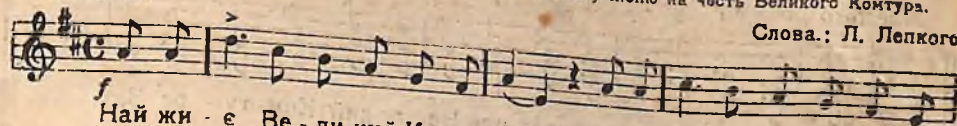
Чини Л. З. О. з інсигніями в Вишколі УСС. 1917 р.

56. Най жиє Великий Комтур

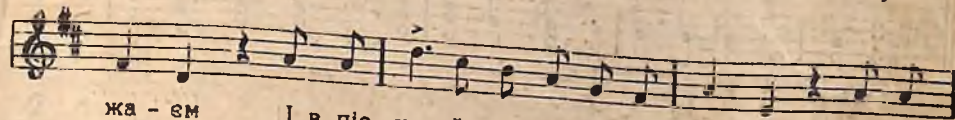
Після гимну приписано було в Л. З. О. відспівати похвальну пісню на честь Великого Комтура.

Слова: Л. Лепкого

Maestoso

Най жи - є Ве - ли - кий Комтур наш, Ми до - бра, до - бра йо - му ба -

жа - ем І в піс - нях йо - го все ве - ли - ча - ем: Най жи -

є Ве - ли - кий Ком - тур наш!

57. Вдаряй мечем

Ця пісня співалася під час обряду вибивання на лицарів.

Сл. і муз.: Р. Купчинського

Maestoso

Вда-ряй ме-чем, вда-ряй, вда-ряй Ве-ли-кий Ком-ту - ре За-ко-на,

Щоб з не-го честь бу-ла для нас, а для Вкра-ї - ни о - бо - ро - на.

58. „Плач Галичанок“

Ця пісня повстала в день відходу УСС. на Україну літом 1918 р. і дуже скоро поширилася. На Великій Україні назвали її „Плач Галичанок“, і цю назву задержуємо.

Moderato

Слова і муз.: Р. Купчинського

1. За-жу - ри-лись Га-ли-чан-ки че-рез ту - ю змі-ну, „Хтож нас
Що від-хо-дять У - су-су - си тай на У-кра - ї - ну:

1.
по - ці - лу - є в у - ста ма - ли - но - ві, в ка - рі о - че - ня - та,

2.
в чор-нень - кі - ї бро-ви, о - че - ня - та в чор - ні бро - ви.

2. Не журіться Галичанки, та же є „військові“,
 Вони красше обіймають, як Стрільці Січові,
 Ті вас поцілують в уста малинові, } 2.
 В карі оченята, в чорненькії брови }

3. „Ой не будуть більш військові з нами приставати
 І не будуть нас військові за стан обіймати,
 Ні не поцілують в уста малинові, } 2.
 В карі оченята, в чорненькії брови“ }

4. „Аж як ви вже з України вернетесь знову,
 І як перше знов підете з нами на розмову,
 Тоді вже цілуйте в уста малинові, } 2.
 В карі оченята, в чорненькії брови“ }

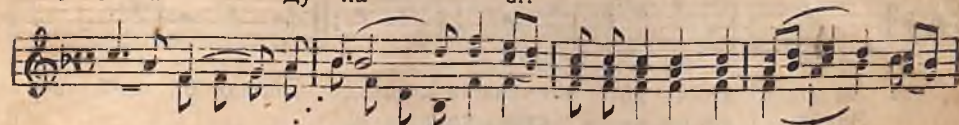

59. Ой там за Дунаєм

Народна пісня. Співали її УСС. від 1914 р.

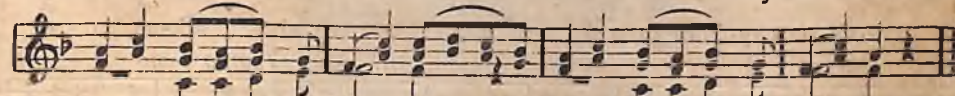
Ходом

1. Ой там за Ду - на - - - ем

1. Ой там за Ду- Ой там за Дунаєм, там за тихим Ду-на - - ем

мо-ло-дець — гу - ля - е — — мо-ло-дець — гу - ля - е

мо-ло-дець гу - ля - е.

мо-ло-дець гу - ля - е

Молодець гуляє, він кричить, гукає: Подай перевозу, най перевезуся,
 Подай перевозу (2) На свою Вкраїну хоч раз подивлюся.

Не так на Вкраїну (2)

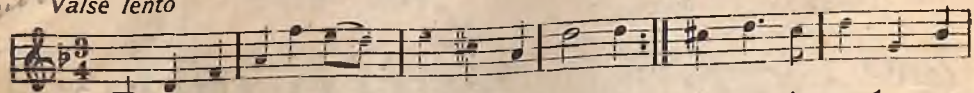
Як на ту дівчину (2).

60. За твої дівчино

Пісня до гітари. Повстала в 1917 р. в Рудниках над Дністром, де стояв походний Курінь
Вишколу УСС.

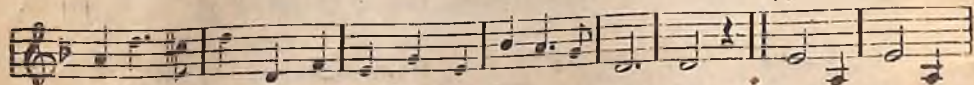
Сл. і муз.: Р. Купчинського

Valse lento

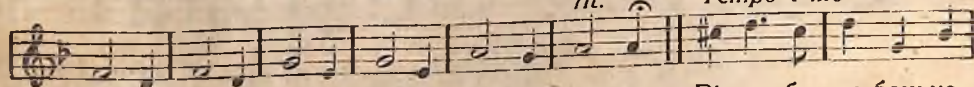
1. За тво-ї дів-чи-но ли-чень-ка пиш-ні, Від-дав би лю-бонько
За тво-ї дів-чи-но у-стонь-ка пиш-ні

V. moderato

мо-я го-лу-бонь-ко, всі сво-ї мрі-ї ко-лиш-ні. Ми-ла, о-чі

rit. Tempo 1-to

тво-ї си-ні, не-за-будь-ки при до-ли-ні, Від-дав би лю-бонько,

мо-я го-лу-бонь-ко всі сво-ї мрі-ї ко-лиш-ні.

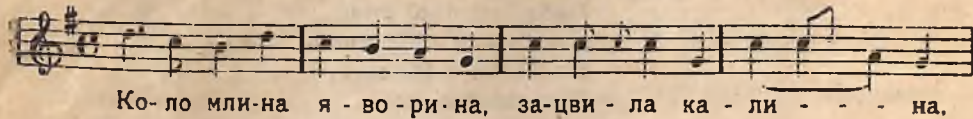
2. За твої дівчино чорні брови,
За твою дівчино каплю любови
Віддав би любонько,
Моя голубонько.
Люба, очі твої сині,
Незабудьки при долині,
Віддав би любонько,
Моя голубонько,
Всі свої юні розмови.

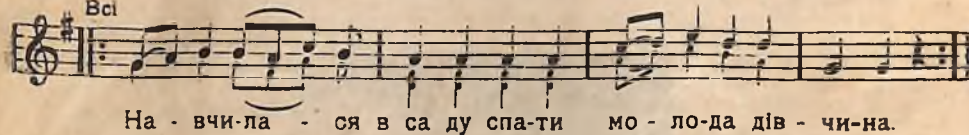
61. Коло млина яворина

Народна пісня. Співалася в цілій У. Г. А.

Ходом
Один

Всі

2. Навчилася в саду спати поміж яворами,
Бо хотіла розмовляти помежи стрільцями.
3. "Пусти мене, моя мати, в садок погуляти,
Як запіють перші півні, йду до дому спати"
4. Піють півні, піють другі, курка ся кокаче,
Кличе мати вечеряти, а дочка не хоче.

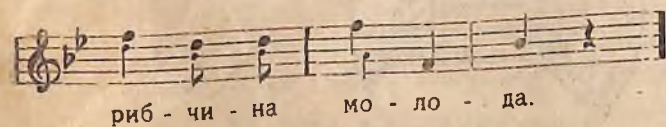
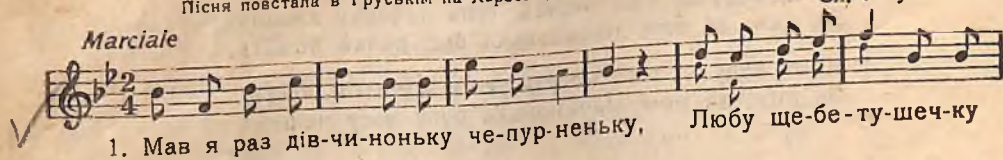
5. „Вечерай ти моя мати, щось там наварила,
Бо вже мені молоденькій вечеря не мила“.
6. Коня ведуть, тіло несуть, кінь головку клонить,
За ним, за ним дівчинька білі ручки ломить.
7. Коня ведуть, тіло несуть, кінь копитом креше,
За ним, за ним дівчинька русу косу чеше

62. Мав я раз дівчиноньку

Пісня повстала в Груськїм на Херзонщині в 1918 р., де був Вишкіл УСС.
Сл. і муз.: УСС.

Marciale

2. Посилав я старостів у неділю,
Думав, погуляємо на весілю.
Гей, гей і т. д.

— 124 —

3. Мали повернутися з рушниками,
Але повернулися з гарбузами.
Гей, гей і т. д.

4. Всьому супротивився батько рідний,
Бо вона богата, а я бідний.
Гей, гей. і т. д.

5. Думав я втопитися з тої злости,
Та вода холодная, ломить кости.
Гей, гей і т. д.

6. Думав я застрілитись із рушниці,
Порох був замочений в порошниці.
Гей, гей і т. д.

7. Щоби вратуватися від покуси
Пішов, записався я в Усусуси.
Гей, гей і т. д.

8. Вже про Галичаночку не думаю,
Бо на Надніпрянщині десять маю.
Гей, гей і т. д.

— 125 —

63. Як Стрільці йшли з України

Цю пісню зложено в Чернівцях, куди переїхали УСС. в жовтні 1918 р.

Allegretto

Сл. і муз.: Р. Купчинського

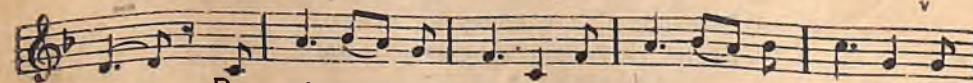
1. Як Стрільці йшли з України, то сльози тремтіли в очах.

Віоро ді є ле са вету зми дівчата в той день

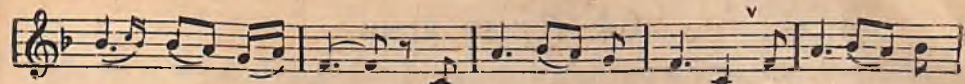

Бо кождий кидав дівчину на тих широких, на тих розлогих сте-

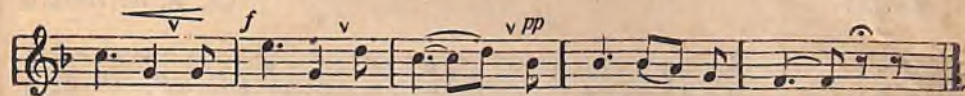
і нило серце зрозуміє гас у грудях гас в очах о тебе
dolce

пах. Розвіялись мрії, рожеві мрії, мо-

ї, ах мої — Но спо-мин про хвили давні-ї дав-

ні-ї, о-стався ме-ні — о-стався ме-ні.

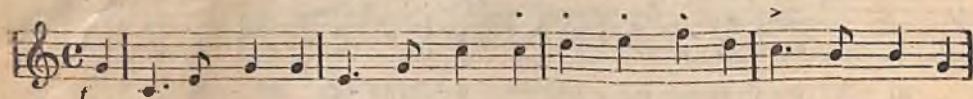
2. В городі Єлисаветі тужили дівчата в той день,
І нило серце з розпуки і гас у грудях, і гас в очах огонь.
Розвіялись мрії і т. д.
3. Поїзд помчався стрілою на призабутий Запад,
А тільки пісня крилата з димом буяла, з димом вертала назад.
Розвіялись мрії і т. д.

64. Лунає клич

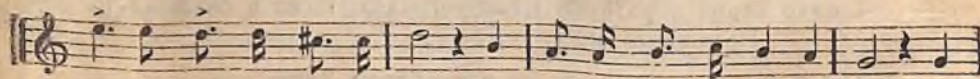
Спільні воєнні труди з Гермаціями лишили по собі слід в і пісні. Ця пісня зложена на мельодію
»Wacht am Rhein«.

Marziale

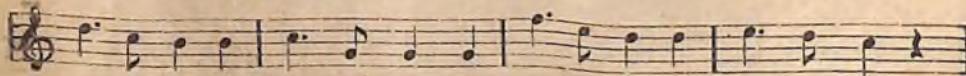
Сл.: А. Лотоцького

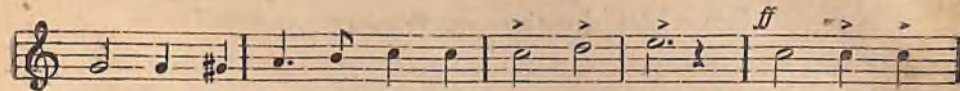
1. Лу-на-є клич, лу-на-грим-кий: Впе-ред, впе-ред у бій свя-тий. у

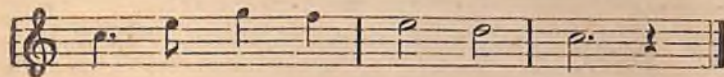
бій, у бій за рід-ний край, за на-рід свій в ря-ди ста-вай. У-

кра-ї-но спо-кій-на будь. У-кра-ї-но спо-кій-на будь.

Твер-да мов сталь, мов сталь стрі-лець-ка грудь, Твер-да мов

сталь, мов сталь стрі-лець-ка грудь.

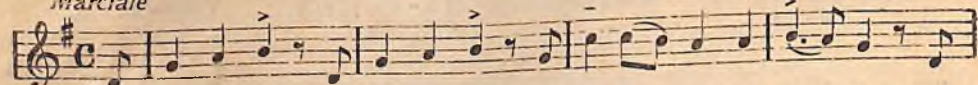
2. Прошли Дністер, Дніпро пройдем, 4 За муром сим безпечна Ти,
Не станем, поки не зайдем Дрожати будуть вороги,
На Дон і Донця береги Бо пски кріс у нас в руках,
Й Кавказу гордії верхи. В ворожій серці смертний жах.
Україно! і т. д. Україно! і т. д.
3. І станем там, ми Січ нова, 5. Від трудів наших сильна Ти,
Стрілецька Січ, кріпка, сильна, Україно, по всі віки,
І муром там будем Тобі, Здобуде праця волі рай
Україно, Стрільці Твої. І щастя квіт, красі розмай.
Україно! і т. д. Україно! і т. д.

65. Ми йдемо в бій (варіант)

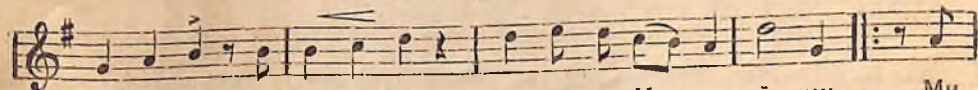
Слова цієї пісні ті самі, що й пісні ч. 19. Мелодія повстала 19.9 р. на Великій Україні і була співана бригадою УСС.

Сл. і муз.: Р. Купчинського

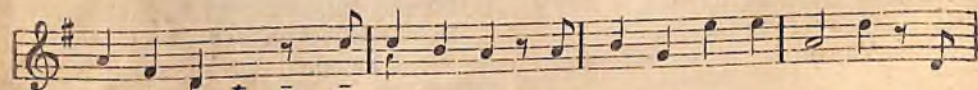
Marciale

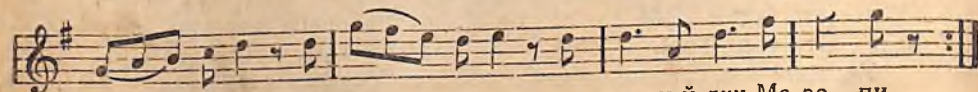
Ми йде-мо в бій, ми йде-мо в бій по зга-ри-щах Ру-ї-ни за

рід-ний край, за на-рід свій, за во-лю У-кра-ї-ни. Ми

йдемо в бій, ми йдем, зе-мля дуднить. ра-ді-ють го-ри, сте-пи, бо

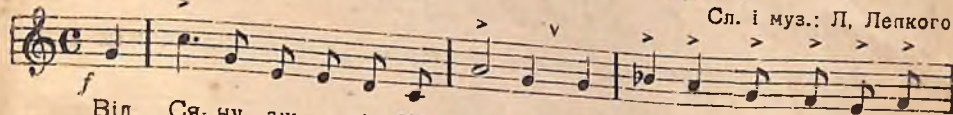
нас у бій бла-го-сло-вить мо-гу-чий дух Ма-зе-пи.

66. Група Схід

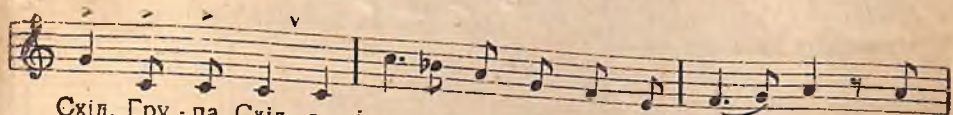
З польсько-української війни не багато маємо пісень. Нижче подана пісня повстала в Куревичах при Групі Схід на початку 1919 р.

Сл. і муз.: Л. Лепкого

Marciale

Від Ся-ну аж до гір Кав-ка-зу про-йде пре-слав-на Гру-па

Схід, Гру-па Схід, за-ма-є наш пра-пор від ра-зу, а

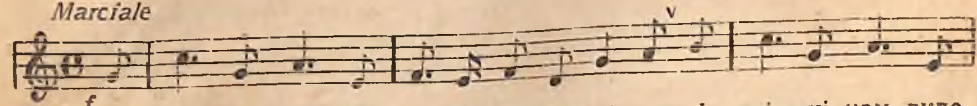

все впе-рід, впе-рід, впе-рід.

67. Ми йдемо вперед

Пісня повстала під час офензиви У. Г. А. після чортківської перемоги в червні 1919 р.

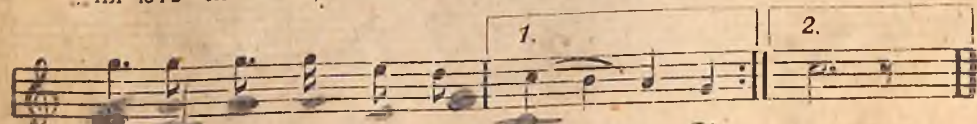
Marciale

Ми йдемо впе-рід, над на-ми ві-тер ві-є і рід-ні нам вкло-

ня-ють-ся жи-та, Від ра-до-сти аж сер-це млі-є, за

во-лю смерть нам не страш-на — — Від на.

2. Ми йдемо вперед, з далека чути гуки,
Гармати б'ють, там воля або смерть,
Не буде більш терпіння, ні муки,
Вперед! Там воля, або смерть!

3. Звенять шаблі, як ясне сонце сяють,
Гремлять пісні, аж земля свята
Дрожить під нами дорога,
За волю смерть нам не страшна.

68. Ідуть, їдуть Чорноморці

Народня пісня. Співано її найбільше в кінноті. Кіннота УСС. співала її при її відвороті з Галичини.

Andante

І - дуть, і - - дуть Чор - но - мор - ці на-зад ро - - ги

гнуть - - ся, Гей! Гей! А як гля-нуть в рід-ний край

з оче - й сльо - зи ллють - ся.

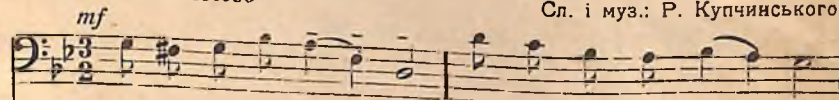
69. Ой та зажурились

Ця пісня зродилася безпосередно по переході за Збруч у Кам'янці на Поділлію в липні 1916 р.
Поширила ся на цілу У. Г. А. і стала дуже популярною.

Andante maestoso

Сл. і муз.: Р. Купчинського

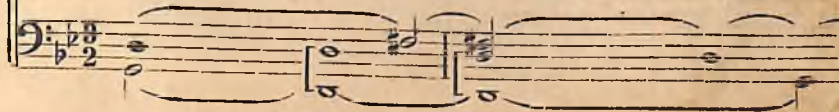
Баритон
сольо

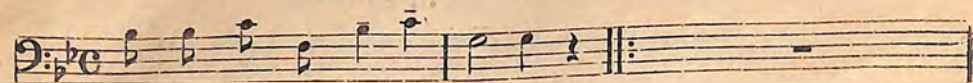

Ой та за-жу-ри-лись Стрільці Сі-чо-ві-ї

p (murmurando)

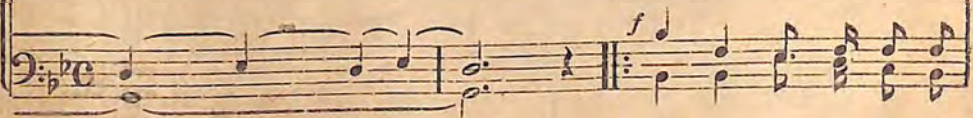

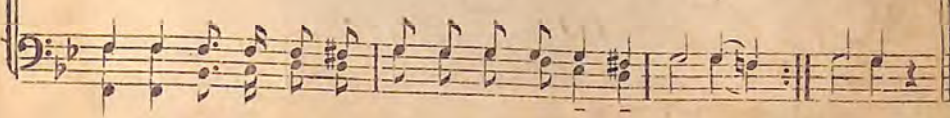
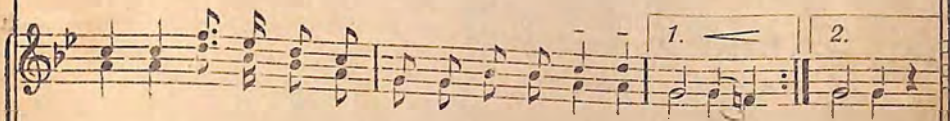
як Збруч річ - ку про - хо - ди - ли,

Хоч тіль-ки на - ро - ду

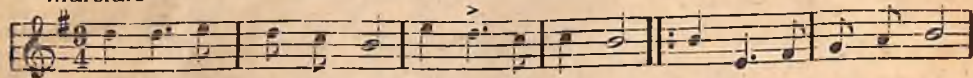
впа-ло за сво-бо-ду вста-я-ти не бу-ло си-ли. си-ли.

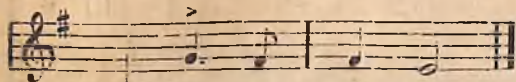
70. Ми сміло в бій підем

Цю пісню переняли Галичани від Юнацької Школи, яка співала її з незрівняним артизмом.

Marciale

Ми смі-ло в бій пі-дем за У-краї - ну І го-ло-ви скла-дем

за зем - лю рід - ну.

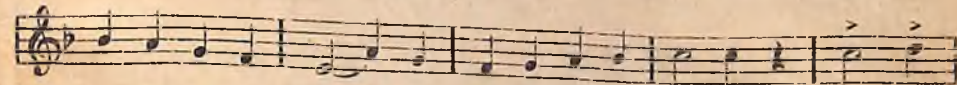
71. Із за гори високої

Пісня про перехід за Збруч і здобуття Київ У. Г. Армією.
Повстала правдоподібно в III Гал. Корпусі в 1919 р.

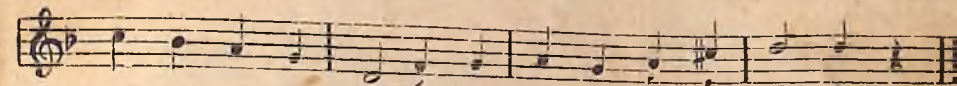
Andante

1. Із за го-ри ви - со-ко-ї ві-тер по-ві - ва - є Гей! Гей!

мо-лод ко-за - чен - ко до-ма не бу - ва - є, Гей, Гей,

мо-лод ко-за - чен - ко до-ма не бу - ва - є.

2. Прийшов же він над Збруч річку
Каламутні води.
Гей! Гей! Річко невеличка
Тяжкі в тебе броди.
3. Оглянувся позад себе
Горять наші села.
Гей! Гей! Рідна Україно
Сумна, невесела.

4. Йде піхота, йде кіннота
Котяться гармати.
Гей! Гей! А все Галичани
Кінця не видати.

5. Поспішають Галичани
Піт їм очі виїв.
Гей! Гей! Генерали кажуть:
„На Київ! На Київ!“

6. Аж надїхав сам Тарнавський
Вдарили з гармати.
Гей! Гей! А вже з комуністів
Сліду не видати.

7. А в Києві Галичанів
Цвітом обкидали.
Гей! Гей! „Слава Україні“
Гуртом заспівали.

72. Ой зацвила черемха

Слова написані ще в 1917 р. дочекалися гармонізації в Тухолі на Помор'ю.
Пісня відразу прийнялася між полоненими і з ними прийшла в Галичину.

Andante

Сл.: Р. Купчинського, Муз.: А. Баландюка

ten.

1. Ой за-цви-ла че-рем-ха, за-цви-ла я-рим цві-том

там пра-щав-ся та стрі-лець сі-човий з бі-лим сві-том.

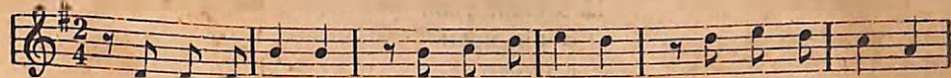

ВПЕРЕД!

75. О Україно!

Marciale

Пісню цю співав І. Гал. Корпус а після й інші частини.

О У-кра-ї-но! О Лю-ба-нень-ко, То-бі вір-нень-ко

rit.

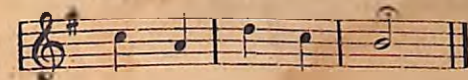

при-ся-гнем, Сер-ця кров і лю-бов, Все То-бі від-да-ти в бороть-

бі За У-кра-ї-ну, за Ї-ї во-лю, за честь і

rit.

сла-ву за На-род.

Яремні пута
Ми вже пірвали
І зруйнували
Царський трон
З під ярем
І тюрем
Де був гніт
Ідем на вольний світ!
За Україну
За її долю
За честь і славу
За Народ!

76. Стрілецьке „Наспочинь“

Колись як сумерк вечірний клався на землю і біла дев'ята година, голос труб скликав на лад лемківської пісні, Стрільців на спочинок.

Andante

1. 2. 3.

Порядок пісень у „Сурмі“

	стр.		стр.
Ода до пісні	3	19. За рідний край	44
1. Позір!	7	20. Питається вітер	47
2. Ой у лузі червона калина	8	21. Гей там у полі	48
3. Сповнилась міра	11	22. А хто хоче війну знати	49
4. Іхав Стрелець	15	23. Стоїть явір над водою	50
5. Кедь ми прийшла карта	17	24. Ой нагнувся дуб високий	52
6. Пращай дівчино	19	25. Ой чогож ти зажурився	55
7. Курилася доріженька	21	26. Ой любив та кохав	57
8. Ой з за гори	22	27. Гей на горі там жінці жнуть	59
9. Йде Січове Військо	24	28. Віє вітер,	61
10. Ой впав стрелець	26	29. Як я братя раз сконаю	63
11. Заквітчали дівчатовька	29	30. Ой там при долині	65
12. Журавлі	31	31. Бо війна війною	67
13. Коби скорше з гір Карпатів	33	32. Пише стара мати	70
14. Ой видно село	35	33. Бистра вода	72
15. Ой шумить, шумить	37	34. Ой іхав я коло млина	73
16. Маєва нічка	40	35. Ой у полі верба	74
17. Хлопці алярм	42	36. Пасла дівка лебеді	76
18. Слава, слава Отамане	43		

	стр.		стр.
37. Ой у полі нивка	77	57. Вдаряй мечем	116
38. Ой сяду-ж я край віконця	79	58. Плач Галичанок	117
39. Кладочка,	81	59. Ой там за Дунаєм	11
40. Човник хитається	83	60. За твої дівчино	120
41. Зелений дубочку	84	61. Коло млина яворина	122
42. Готуй мені зброю	85	62. Мав я раз дівчиноньку	124
43. Ой казала мати	86	63. Як Стрільці йшли з України	126
44. Шумить, гуде дібровонька	88	64. Лунає клич	128
45. Нема в світі	90	65. Ми йдемо в бій	130
46. Пиймо друзі	91	66. Група Схід	131
47. Накрила нічка	93	67. Ми йдем в перід	132
48. Гей там у Вільхівці	96	68. Ідуть, ідуть Чорноморці	134
49. Як з Бережан до кадри	103	69. Ой та зажурились	135
50. Гимн Коша	105	70. Ми сміло в бій підем	138
51. Пісня підхорунжих	106	71. Ізза гори високої	139
52. Казала дівчина	108	72. Ой зацвила черемха	141
53. Колись дівчино	109	73. Засумуй трембіто	143
54. Ірчик	111	74. Бодріться!	145
55. Не сміє бути в нас	113	75. О Україно!	147
56. Най жие Вел. Комтур	115	76. Стрелецьке „Наспочинь”	149

НОВА ШИВА
3-00

Канадсько-українська друкарня "Українська Печать"

Канадсько-Українська друкарня "Українська Печать"

Торонто - Канада

ВИДАННЯ
"УКРАЇНОЇ
ПРАВИДИ"